

บทที่ 2

ชีวประวัติของท่านนบีนุหุ عليها السلام

2.1 ชื่อและวงศ์ตระกูล

ท่านนบีนุหุ عليها السلام เป็นหนึ่งในบรรดาเราะสุล عليهم السلام ของอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งนำศาสนาจากพระองค์สู่มวลมนุษยชาติ ท่านเป็นหนึ่งในบรรดานบีและเราะสุลที่ถูกกล่าวถึงในอัลกุรอานจากหลายๆ สุเราะฮ์ซึ่งชี้ให้เห็นเกี่ยวกับหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่นั้นคือ อการอะฮ์ลุสสุนันที่ท่านต้องปฏิบัติตามคำบัญชาของอัลลอฮ์ ﷻ โดยการเชิญชวนประชาชาติของท่านสู่หนทางแห่งการศรัทธาอย่างแท้จริง แต่ด้วยบททดสอบอันมากมาย และการต่อสู้ด้วยความเหนื่อยยากลำบากเพื่อยืนหยัดบนหนทางที่ถูกต้อง ท่านจึงต้องใช้ความพยายาม อุทิศสละและความอดทนเป็นอย่าง มากในการเผยแพร่เป็นเวลา ยาวนานถึง 950 ปี ท่านคือหนึ่งในตัวอย่างอันมากมายที่กล่าวไว้ในหลากหลายอายะฮ์ในอัลกุรอาน เกี่ยวกับเรื่องราวของชนรุ่นก่อนเพื่อเป็นอุทาหรณ์และข้อเตือนสติให้กับประชาชาติชนรุ่นหลังดัง อายะฮ์ต่อไปนี้

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا

ذِكْرًا ﴿١١﴾

(99 :)

^{□□} ในศาสนาอิสลามนั้น มีตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับคำว่า ศาสดา ที่สำคัญอยู่ 2 คำ คือ คำว่า “นบี” และ “เราะสุล”

นบี หมายถึง ผู้ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ประทานวะฮยู (วิวรณ์) ด้วยชะรีอะฮ์เดิมของศาสนาทูตก่อนหน้าเขา เพื่อที่พวกเขาได้เผยแพร่ไปยังบรรดาพรรคพวกและกลุ่มคนที่เป็นเป้าหมายของชะรีอะฮ์ดังกล่าวเพื่อฟื้นฟูให้ บรรดาคนเหล่านั้นได้มาปฏิบัติชะรีอะฮ์อีกครั้ง

เราะสุล หมายถึง ผู้ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ประทานวะฮยู (วิวรณ์) เกี่ยวกับชะรีอะฮ์ (บทบัญญัติต่างๆ) และคำ บัญชาของพระองค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังผู้ที่ไม่รู้หรือผู้ที่รู้แต่ยังไม่ปฏิบัติ ศรัทธา ดังนั้น เราะสุล ทุกคนเป็นนบี แต่ ตรงกันข้ามกันคือนบีทุกคนอาจจะไม่ได้เป็นเราะสุล

ส่วนความหมายที่บรรดานักวิชาการได้สรุปไว้ก็คือ “นบี” และ “เราะสุล” นั้น มีความเหมือนกัน ใน หลายๆ ด้าน ส่วนความแตกต่างของทั้งสอง คือ

1. “นบี” นั้นไม่ได้มีหน้าที่จำเป็นที่จะต้องเผยแพร่หลักธรรมกับประชาชน แต่ “เราะสุล” นั้นมีหน้าที่ต้องเผยแพร่
2. “นบี” นั้นจะปฏิบัติตามข้อบัญญัติที่เราะสุลก่อนได้รับมา แต่ “เราะสุล” นั้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม เราะสุลคน ก่อนก็ได้ อาจยกเลิก หรือเพิ่มเติมข้อบัญญัติใดก็ได้ ตามแต่ที่จะได้รับคำบัญชาจาก อัลลอฮ์ ﷻ (‘Izzah Muhammad Husn, n.d: 148-150)

ความว่า “เช่นนี้แหละ เราได้บอกเล่าข่าวคราวที่ได้เกิดขึ้นแต่กาล
ก่อนแก่เจ้า และแน่นอน เราได้ให้ข้อเตือนสติจากเราแก่เจ้า”

(ฎอฮา: 99)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวีย (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 9/148-149) ได้
อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงเล่าเรื่องราวของชนรุ่นก่อนหน้าเจ้า โอ้มุฮัมมัด ﷺ
ซึ่งพระองค์ได้เล่าบางส่วน และบางส่วนก็มีได้เล่า ไว้ในอัลกุรอาน “และมีบรรดาเราะฮ์ลุส ซึ่งเราได้
เล่าถึงพวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้ว และมีบรรดา เราะฮ์ลุส ซึ่งเรามีได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขา ”
(อันนิสาฮ์: 164) ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความรู้ และเพิ่มปาฏิหาริย์ ให้กับท่านนบี ﷺ ทำให้จิตใจของท่านหนัก
แน่นจากการที่ท่านถูกใส่ร้ายจากกลุ่มชนของท่าน และเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสในอายะฮ์อื่นอีกว่า

﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنشِئُ بِهِ فُؤَادَكَ
وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٣٠)

(120 : ๕)

ความว่า “และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้า จากเรื่องราวของ
บรรดาระฮ์ลุส เพื่อทำให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น และได้มายังเจ้า
แล้วใน (เรื่องราวเหล่านี้) นี้ซึ่งความจริงและข้อตักเตือน และข้อ
รำลึกสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

(ฮูด: 120)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวี ย (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 7/295) ได้
อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ข้า(อัลลอฮ์ ﷻ) ได้เล่าทุกๆเรื่องราวของเราะฮ์ลุสก่อนหน้าเจ้า
โอ้มุฮัมมัด ﷺ ทั้งนี้เพื่อทำให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น เชื่อมั่น และเพื่อเป็นการปลอบขวัญให้กับ
บรรดาเศาะฮาบะฮ์ที่ถูกทำร้ายอันเนื่องมาจากการทำงานคะสุวะฮ์ และสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอานนั้นย่อม
สัจจริง และเป็นข้อเตือนสติที่ดีเลิศ”

อิบน์ กะษีรฺ (Ibn Kathīr, 2006: 2/504) ได้กล่าวว่า “ในซูเราะฮ์นี้เต็มไปด้วยเรื่องราวของบรรดาเราะสูล ชัยชนะจากอัลลอฮ์ ﷺ สู่พวกเขา และบรรดา ผู้ศรัทธา ความพึงพินาศ ย่อยยับยอมประสพแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา และเรื่องราวต่างๆ (ที่มาจากอัลกุรอาน) นั้นเป็นความจริง และเพื่อเป็นข้อเตือนสติให้กับมูฮัมมัดผู้ศรัทธา”

ชื่อของท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานในซูเราะฮ์ต่างๆ และอัลลอฮ์ ﷻ ยังได้ตั้งชื่อซูเราะฮ์หนึ่งในอัลกุรอานว่า “ซูเราะฮ์นูหฺ” เพื่อเป็นการให้เกียรติกับท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمُ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1:ع)

ความว่า “ แท้จริงเราได้ส่งนู หฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญญัติว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นูหฺ: 1)

จากการค้นคว้าพบว่ามีกรกล่าวถึงชื่อของท่านนบีนุหฺ ﷺ ในหะดีษหลายๆบท ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสอดคล้องของอัลกุรอานและหะดีษเกี่ยวกับชื่อของท่าน เช่นเดียวกับบรรดาอุละมาอ์ได้มีการกล่าวถึงชื่อของท่าน สำหรับวงศ์ตระกูลของท่านนบีนุหฺ ﷺ นั้นมิได้ปรากฏว่ามี การบอกเล่าในอัลกุรอานหรือหะดีษจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ แต่อย่างไรใด จากการค้นคว้าวิจัยพบว่า ได้มีการบอกเล่าจากอิสรออิลียาต ^{□□} และสายรายงานที่ฏออิฟ (ฮอน) (Hassān Muhammad Husīn Zaghl, 2008: 28) แต่กระนั้นในหะดีษบทหนึ่งซึ่งรายงานโดยอัลบุคอรีย์ จากท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ วนะเกี่ยวกับการรายงานเรื่องราวที่มีการบอกเล่าจากอิสรออิลียาตไว้ว่า

□□ อิสรออิลียาต เป็นคำพหูพจน์ของคำว่า “อิสรออิลียะฮ์” สืบมาจาก “บনীอิสรออิล” (ชนเผ่าอิสรออิล หรือบรรพบุรุษของชาวยิว) โดยส่วนใหญ่คำว่า “อิสรออิลียาต” นั้นหมายถึง เรื่องเล่าจากบনীอิสรออิล (ชาวยิว) ในตัฟซีร (Ahmad Zaghlūl Ṣādiq, 2007:178)

ظ ه ح ن ط ظ ه في ه ظ ﴿﴾

((ع ظ ه

(3641 :1998 ع ظ ه)

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงเผยแพร่สิ่งที่ได้จากฉัน แม้เพียงหนึ่ง
อายะฮฺ (เพียงเล็กน้อย) และจงรายงาน(เล่าเรื่องราวต่างๆ) จากบনী
อิสรออีล โดยไม่ต้องกังวล ใดๆ ผู้ใด โทกหกต่อฉัน เขาจงเตรียมที่
พำนักของเขาในไฟนรก”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1998: 3641)

จากหะดีษข้างต้นรายงานโดยอัลบุคอรีได้ให้ความหมายเชิงอนุญาตในการรับ
และรายงานเรื่องราวของบনীอิสรออีลได้ โดยมี เงื่อนไขว่าต้องเป็นความจริงห้ามโกหกใดๆทั้งสิ้น
และหากผู้ใด โทกหกนรกเท่านั้นคือที่พำนักของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ เรื่องราวจากอิสรออีลียาดสามารถ
รายงานได้หากไม่ขัดแย้งใดๆกับศาสนา แต่หากมีการขัดแย้งให้ละทิ้งเสีย และหากไม่ทราบว่าจะ
ขัดแย้งหรือไม่ การกล่าวถึงเรื่องราวที่มาจากอิสรออีลียาดเพียงเพื่อบอกเล่าให้รู้ว่ามีกรกล่าวถึง
เรื่องราวดังกล่าวในอิสรออีลียาดเท่านั้น (Ahmad Zaghāl Sādiq, 2007:232) ในที่นี้จึงขอกกล่าวถึงชื่อ
และวงศ์ตระกูลของท่านนบี นุหฺ ﷺ ตามที่อุละมาอ์ได้กล่าวไว้

อิบนุ กะษีร (Ibn Kathīr, 1997: 83) ได้กล่าวว่า “ท่านนบี นุหฺ ﷺ บุตรของ
ลามัก บุตรของ มะตุซาลิก บุตรของ เกาะนุก เขาคือ อิดริส ﷺ บุตรของ ยาริด บุตรของ มะฮฺลุลา
บิล บุตรของ กีนาน บุตรของ อะนุซ บุตรของ ชัย บุตรของ อาดัม ﷺ”

อัลกูฏูบีย (Al-Qurtubiy, 2005: 208) ได้กล่าวเกี่ยวกับชื่อของท่านนบี นุหฺ ﷺ
เช่นเดียวกับที่ท่านอิบนุ กะษีร ได้กล่าวไว้และท่านได้เพิ่มว่า “ท่านวะฮ์บกล่าวไว้ทั้งหมดในวงศ์
ตระกูลของท่านนบี นุหฺ ﷺ ล้วนแล้วเป็นบรรดาผู้ศรัทธา”

อฏเฐาะบะรีย (Al-Tabariy, 1987: 108) ได้กล่าวเกี่ยวกับวงศ์ตระกูลของท่านนบี
नुह् ﷺ ว่า “ท่านลามัก บุตร ของ มะตุซาลิก บุตรของ อัคนุก ได้สมรสกับ บัดนูซ บุตรีของ
บะรอกีล บุตรของ มะฮฺวีล บุตรของ คอनुค บุตรของ กีน บุตรของ อาดัม ﷺ และได้บุตรชาย
คือนุหฺ ﷺ และหลังจากนั้น นุหฺ บุตรของ ลามัก ได้สมรสกับอุมมะเราะฮฺ บุตรีของ บะรอกีล บุตร

ของ มะฮฺวีล บุตรของ คอญุค บุตรของ กีน บุตรของ อาคัม رضي الله عنه และได้บุตร คือ ซาม ฮาม และ ยาฟิซ” นี่คือนี่ที่ปรากฏในอิสรออิลียาต และมีได้กล่าวถึงในหะดีษเศาะหิหฺ หรือหะซันแต่อย่างใด

อุละมาอ์บางท่านได้มีการอธิบายชื่อของท่านนบี ﷺ บ้างว่าชื่อของท่านมิได้มีรากศัพท์มาจากภาษาอาหรับแต่ อย่างไรก็ดี เนื่องจากสมัย ท่านนั้นมิได้มีการใช้ภาษาอาหรับในการสื่อสาร และมีได้ปรากฏชื่อ ﷺ ในกลุ่มชนอาหรับก่อนหน้านั้น ถึงแม้ว่าปัจจุบันมีคนอาหรับมากมายที่ตั้งชื่อว่า “นูหฺ” ก็มีได้หมายความว่า จะต้องมาจากรากศัพท์อาหรับทุกคำ ซึ่งใน ด้านภาษาแล้ว “นูหฺ” เป็นคำอะอูญะมีย¹⁵ สำหรับชื่ออื่น ๆ ก็เช่นกัน ที่มีพยัญชนะ 3 ตัว และตัวกลางสระสุกูน¹⁶ เช่น ลุฏ ฮูด เป็นต้น แต่ก็มีอุละมาอ์ บางท่าน เช่น ท่านอิมาม มออลฎุรฎู บิยฺได้กล่าวว่า “คำว่า “นูหฺ” นั้นสามารถผันคำได้มาจากรากศัพท์เดิมว่า “นาหฺ ษะนูหฺ” เพราะเป็นพยัญชนะที่เรียงกัน 3 ตัว ตามหลักไวยากรณ์อาหรับ (Hassān Muhammad Husīn Zaghī, 2008: 28)

วงศ์ตระกูลของท่านนบี ﷺ ตามที่ได้ค้นคว้าวิจัยพบว่าท่านมาจากตระกูลผู้ศรัทธา ซึ่งมีการกล่าวถึงชัดเจนในอัลกุรอานเกี่ยวกับบิดามารดาของท่านนบี ﷺ นั่นคือท่านทั้งสองคือผู้ศรัทธา อุละมาอ์ หลายท่านได้ให้หลักฐานว่าท่านนบี ﷺ ได้กล่าวดูอาอ์ ซึ่งถูกระบุในอัลกุรอานว่า

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴾ (28)

(28 :ع)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย

¹⁵ คำว่า “อะอูญะมีย” แปลว่า ที่มีโซ่อาหรับ (Ibn Manzūr, 2003: 6/107) ในที่นี้ หมายถึง คำที่ไม่ใช่ภาษาอาหรับ แต่เป็นคำในภาษาอื่นที่นอกเหนือจากภาษาอาหรับ

¹⁶ สุกูน แปลว่า ตรงข้ามกับเคลื่อนไหว หมายถึง หยุดนิ่งหรือตาย (Ibn Manzūr, 2003: 4/630) ในที่นี้หมายถึงสระหนึ่งในภาษาอาหรับ หาก อักษรไปปรากฏบนอักษรใดก็ตามอักษรนี้ จะหยุดนิ่งไม่มีเสียงขึ้นมาอีก ยกเว้นอักษรที่เป็น กอลเกาะละฮฺ (เสียงสะท้อน) เพราะเมื่อเป็นซุกูนจะมีเสียงสะท้อนขึ้นมาเล็กน้อย

และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่าน อย่าได้เพิ่มอันใดแก่
พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น”

(นุหุ: 28)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Ṭantāwiy, n.d.: 15/126) ได้
อธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านบิรหุ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ได้โปรด
อภัยโทษแก่ข้าพระองค์ซึ่งความผิดพลาดของข้าพระองค์ และได้โปรดอภัยโทษแก่บิดามารดาของ
ข้าพระองค์ซึ่งความผิดพลาดของพวกเขาด้วยเถิด ” และจากคุดอูฮ์ดังกล่าวสามารถ เข้าใจได้ว่าท่าน
ทั้งสองเป็นผู้ศรัทธา และถ้ามิใช่เช่นนั้นแล้วคงจะไม่ขอคุดอูฮ์เช่นนี้ ” เพราะการขอคุดอูฮ์จากอัลลอฮ์
ﷻ ให้อภัยโทษนั้น สามารถวิงวอนขอได้แต่เพียงผู้ศรัทธาเท่านั้น เนื่องจากอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้
ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾

﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴾

﴿ 48 : ๕ ﴾

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่ การที่สิ่งหนึ่ง
จะถูกให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่น
จากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้น
แก่อัลลอฮ์แล้วแน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวง
ขึ้น”

(อัน-นิซาอ: 48)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Ṭantāwiy, n.d.: 15/126) ได้
อธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “แท้จริง อัลลอฮ์ ﷻ จะไม่ทรงอภัยโทษให้กับผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ตาย
ในขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธ และพระองค์จะทรงอภัยโทษให้กับบ่าวของพระองค์ที่ไม่ปฏิเสธศรัทธา
จากความผิดพลาดและบาปต่างๆตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แม้บ่าวของพระองค์ ก็จะตายใน
ขณะที่ยังมีได้ทำการเตาบะฮ์กลับเนื้อกลับตัวก็ตาม ดังนั้นมุสลิมคนใดที่ตายโดยที่ยังไม่เตาบะฮ์
กลับเนื้อกลับตัวจากความผิดบาปซึ่งผู้กมัดเขาอยู่ก็ขอมอบหมายต่อพระองค์ หากพระองค์ทรง

ประสงค์ที่จะอภัยโทษให้ บ่าวผู้นั้นก็จะได้อยู่ในสวนสวรรค์ และหากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะไม่อภัยโทษก็จะถูกลงโทษก่อนและหลังจากนั้นก็เข้าสวรรค์”

จากอาเยฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ว่าพระองค์จะไม่ทรงอภัยโทษให้กับผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์ ดังนั้นหากบิดามารดาของท่านนบีนุหฺ ﷺ คือผู้ปฏิเสธศรัทธา ท่านนบีนุหฺ ﷺ จะไม่ขอคูดอฮ์ต่อพระองค์ให้อภัยโทษให้กับบิดามารดาของท่านเพราะการขอคูดอฮ์ของท่านย่อมไม่เกิดประโยชน์ใดๆ แต่การที่ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ขอคูดอฮ์ให้กับบิดามารดาของเขาให้ได้รับการอภัยโทษในความผิดพลาดของท่านทั้งสอง ย่อมหมายถึงท่านทั้งสองอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

ตามข้อมูลข้างต้นทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่าชื่อและวงศ์ตระกูลของท่านนบีนุหฺ ﷺ นั้นไม่ได้มีที่มาอย่างชัดเจน อีกทั้งมิได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอาน หะดีษเศาะหิหฺ หรือแม้แต่หะดีษหะซันแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้อ้างมาข้างต้นเพื่อให้ทราบว่าได้มีการบันทึกไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์ (ตารีค) แต่ถึงกระนั้นก็เป็นสายรายงานที่มาจากอิสรออีเลียต และไม่จำเป็นที่จะสาธยายให้มากความ และไม่ควรจะยึดเป็นหลักฐาน เนื่องจากชีวประวัติของท่านนบีนุหฺ ﷺ เป็นมุบฮัม ^{□□} จากเรื่องราวที่มีอยู่ในอัลกุรอาน และสมควรที่จะให้มันเป็นมุบฮัมต่อไปอันเนื่องมาจากมิได้มีการอธิบายเพิ่มเติมจากหะดีษที่น่าเชื่อถือแต่อย่างใด วัลลอฮุอะอ์ลัม (อัลลอฮ์ ﷻ เท่านั้นผู้ทรงรู้อย่าง)

2.2 การกำเนิดของท่านนบีนุหฺ ﷺ

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ถือกำเนิดในครอบครัวที่ถูกขัดเกลาด้วยการศรัทธา ตามที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้แล้วก่อนหน้านี้ อัลกุรอานและอัลหะดีษไม่ได้มีการระบุวัน เดือน ปี และเวลาที่กำเนิดอย่างชัดเจนแต่อย่างใด เท่าที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าพบว่ามีกรกล่าวถึงการกำเนิดของท่านนบีนุหฺ ﷺ ในหนังสือ Qasas al-Anbiya ซึ่งท่านอิบนุ กะษีรฺ (Ibn Kathir, 1997: 83) ได้กล่าวไว้ว่า “ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้กำเนิดหลังจากที่ท่านนบีนออดัมเสียชีวิตเป็นเวลา 126 ปี ตามที่อิบนุ ญะรียร์ และอูลูมะฮ์ ท่านอื่นๆ ได้กล่าวไว้ ” และตามประวัติศาสตร์ของชาวคัมภีร์ (ชาวยิวและคริสต์)

□□ “มุบฮัม” หมายถึง สิ่งที่ไม่ชัดเจนหรือไม่ชัดเจน หรือสิ่งที่ไม่ได้มีการอธิบายอย่างละเอียดชัดเจน (Sha‘ban ‘Abd al-‘Atiy ‘Utiyyah/Ahmad Hamid Husn, 2008: 76)

ดั้งเดิมได้กล่าวว่า “ระหว่างการกำเนิดของท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ และการเสียชีวิตของท่านนบีอาดัม عليه السلام นั้นเป็นเวลา 146 ปี” แต่ทั้งสองข้อมูลก็ไม่ได้ประกัษวันเวลาที่กำเนิดอย่างชัดเจน

อุละมาอ์หลายท่านได้ให้ความเห็นวาระหว่างท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ และท่านนบีอาดัม عليه السلام นั้นมีระยะเวลาห่างกันหนึ่งสหัสวรรษ ผู้คนอยู่ในการทำมาค้าขาย เคารพจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว หนึ่งในนั้นคือท่าน อิบน์ กะษีรฺ (Ibn Kathir, 2003: 1/98) ซึ่งได้ให้หลักฐานด้วยการรายงานหะดีษ โดยอ้างจากการบันทึกของอัลญะอ์รียะฮ์ จากหะดีษ อิบน์อับบาส رضي الله عنه ซึ่งท่านกล่าวว่า

((ل في ثل م ع ظ مل ظ ل))

ความว่า “ปรากฏว่าระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนุหฺ คือหนึ่งสหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม”

ในหะดีษอีกบทหนึ่งจากอบูอามะฮ์ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า

ل ع : ل ((ل في ثل م ع : ل ظ مل))
(6190 : 2009 ل لفظ)

ความว่า “แท้จริงได้มีชายคนหนึ่งกล่าวว่า : โอ้ท่านเราะฮูตของอัลลอฮ์ นบีของเราคือนบีอาดัมใช่ไหม ? ท่านนบี ﷺ ตอบว่า: ใช่. เขาถามต่อว่า : แล้วระหว่างนบีอาดัมและนบีฮุฎัยฟะฮ์มีระยะห่างเท่าใด? ท่านนบีตอบว่า หนึ่งสหัสวรรษ”

(บันทึกโดย Ibn Hibban, 2009 : 6190)

สะอีด อับดุลอะซิม (Sa'id 'Abd al-'Azim, 2002: 1/11) ได้อ้างถึงคำกล่าวของอิบนุ กะษีรฺ ที่ได้อธิบายไว้ในหนังสือ al-Bidāyah wa al-Nihāyah ว่า “หากคำว่าศตวรรษ หมายถึง หนึ่งร้อยปี ตามความหมายที่ผู้คนส่วนใหญ่เข้าใจ ซึ่งในหะดีษได้กล่าวไว้ สหัสวรรษ (สิบศตวรรษ) ย่อมหมายถึง ระหว่างทั้งสองนั้น มีระยะห่างกันหนึ่งพันปีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่มิได้จำกัดชัดเจน

และอาจจะมากกว่านั้นก็ได้ เป็นได้ เนื่องจากท่านอิบนุ อับบาส رضي الله عنه ได้กล่าวคำว่า “อัลอิสลาม” ซึ่งหมายถึง หนึ่งพันปีผู้คนยึดมั่นอัลอิสลามตามความหมายหะดีษ และระหว่างทั้งสองมีระยะเวลาห่างกันเป็นเวลาหลายศตวรรษ อาจจะมีผู้ที่มีได้ศรัทธาและยึดมั่นบนแนวทางอัลอิสลามหลังจากนั้นอีกก็เป็นได้ ส่วนหะดีษของท่านอบูมามะฮ์ฮุซัยน ได้จำกัดระยะห่างระหว่างทั้งสองเป็นเวลาหนึ่งพันปี และอิบนุอับบาส رضي الله عنه ยังได้ย้ำอีกว่า ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม

อีกความหมายหนึ่ง อาจหมายถึง รุ่นหนึ่งจากประชาชาติ ดังนั้นอายะฮ์ต่างๆ ในอัลกุรอานที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ยอมให้คำตอบที่ดีในเรื่องการขัดแย้งระหว่างหะดีษข้างต้นกับคำกล่าวของชาวคัมภีร์ (ชาวยิว และคริสต์)”

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ لِرَبِّكَ بِذُنُوبِ

عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴿ ظك : 17 ﴾

ความว่า “และกี่ศตวรรษแล้วหลังจากนูหุ ที่เราได้ทำลายและพอเพียงกับพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงรอบรู้ ทรงเห็นความผิดของปวงบ่าวของพระองค์”

(อัล-อะอฺรอฟ: 17)

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

﴿ حل : 31 ﴾

ความว่า “แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดชนอีกกลุ่มหนึ่ง (พวกอาด)”

(อัลมูมิโนน: 31)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَفُرُونَا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴾

(38: ๒)

ความว่า “และชนชาติอีกมากมายระหว่างนั้น”

(อัลฟุรกอน: 38)

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِيًّا ﴾

(74:)

ความว่า “และก็มีมากน้อยแล้วประชาชาติก่อนพวกเขาเราได้ทำลายพวกเขา โดยที่พวกเขามีสิ่งของ เครื่องใช้และรูปร่างลักษณะดีกว่า”

(มรยัม: 74)

อายะฮ์ข้างต้นทั้งหมดได้ชี้ให้เห็นว่า ชนก่อนหน้าท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ใช้ชีวิตเป็นเวลายาวนานหลายศตวรรษ ซึ่งหมายถึง ระหว่างท่านนบีนุหฺ ﷺ และท่านนบีนบิอาดัม ﷺ มีระยะเวลาห่างกันเป็นพันๆ ปี หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ย่อมหมายความว่า สิ่งที่ ชาวคัมภีร์ (ชาวยิว และ คริสต์) ได้กล่าวว่า ระหว่างท่านนบิตั้งสอง มีระยะเวลาห่างกันร้อยกว่าปีนั้น ย่อมไม่ถูกต้อง เพราะอายะฮ์ข้างต้นได้ให้ความหมายที่ชัดเจน รวมถึงหะดีษที่ได้กล่าวไว้ ความว่า “ปรากฏว่า ระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนุหฺ คือหนึ่งสหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม” เป็นหะดีษเศาะหิหฺที่น่าเชื่อถือมากกว่าคำกล่าวของชาวคัมภีร์อย่างแน่นอน (Ibn Kathīr, 1997: 83-84)

2.3 สภาพสังคมในสมัยนบีฮุ ﷺ

สภาพสังคมในแต่ละยุคสมัยนั้นย่อมมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ภายในสังคม และผู้คนในสังคมนั้นๆ หากสภาพสังคมดี ผู้คนในสังคมก็จะดี และหากสภาพสังคมเสื่อมเสีย จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียของผู้คนในสังคมนั้นๆ หากมองย้อนกลับไปยังสังคมเล็กๆ นั้น คือครอบครัวของท่านนบีฮุ ﷺ แล้ว พบว่าบิดาและมารดาของท่านเป็นผู้ศรัทธา อันหมายถึงว่า ท่านเกิดมาในครอบครัวที่มีพื้นฐานด้านการศรัทธา วิชาและถูกปลูกฝังความถูกต้องเหล่านั้น และอัลลอฮ์ ﷻ ย่อมรักษาบรรดาศาสนทูตของพระองค์มิให้หลงทางอย่างแน่นอน ซึ่งอุละมาอ์หลายท่านได้ให้หลักฐานว่าท่าน ได้กล่าวดูอาอ์ให้กับบิดามารดาของท่านซึ่งได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ ﴾

﴿ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴾

(28 : ๕)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น”

(นุหุ: 28)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่า การดูอาอ์ ของท่านนบีฮุ ﷺ ให้แก่บิดามารดาของท่าน คือการรักดีของท่านต่อบิดามารดาที่เป็นมูอ์ มินผู้ศรัทธา และนี่เป็นหลักฐานยืนยันว่า สภาพครอบครัวของท่านนั้นถูกปลูกฝังด้วยหลักการศรัทธาอันมั่นคงแล้ว

จากการค้นคว้าวิจัยสภาพสังคมในช่วงระหว่างท่านนบีอาดัม ﷺ และท่านนบีฮุ ﷺ พบว่าผู้คนยึดมั่นในหนทางแห่งอิสลาม รวมถึงบิดามารดาของท่าน ดังที่ท่านอิบนุ กะษิรฺ

(Ibn Kathir, 2003: 1/98) ได้รายงานหะดีษ โดยอ้างจากการบันทึกของอัลบุคอรีห์ จากหะดีษ อิบน์ อับบาส رضي الله عنه ซึ่งท่านกล่าวว่า

﴿ لَ فِي غَلْمِ عَ ظَ حَلْ ظَ لَ ﴾

ความว่า “ปรากฏว่า ระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนู หุคือหนึ่ง สหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม”

จากหะดีษข้างต้นเป็นการยืนยันถึงสภาพสังคมในช่วงระหว่างท่านนบีอาดัม عليه السلام และท่านนบีนูหุ عليه السلام นอกจากบิดามารดาของท่านนบีนูหุ عليه السلام ซึ่งเป็นผู้ศรัทธาแล้ว ยังมีบรรดา ผู้ทำความดีอยู่ในหนทางที่ถูกต้องชื่อ วัลคุด สุวาอู ยะฆูษ ยะอูฏ และนัซรุและผู้คนในสมัยนั้นก็ปฏิบัติ ตามบรรดาคณิศเหล่านั้นด้วย หลังจากที่ คณิศในหมู่พวกเขาตายไป พวกเขาก็เศร้าเสียใจ จึงมีการ เสนอให้สร้างรูปปั้นขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงคณิศเหล่านั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปหลายยุคหลายสมัย พวกเขาที่หลงลืมพระเจ้าที่แท้จริง เริ่มมีการเคารพสักการะรูปปั้น วัลคุด สุวาอู ยะฆูษ ยะอูฏ และนัซรุ ซึ่งมีต้นเหตุมาจากชัยฏอนที่ทำการกระชับกระชาบ โดย หลอกให้พวกเขาสร้างรูปปั้นขึ้น และกล่าว ว่าแท้จริงรูปปั้นนั้นสามารถให้น้ำฝน และให้ประโยชน์อันมากมาย และเมื่อกาลเวลาผ่านไปจนถึง ช่วงสมัยของประชาชาติของท่านนบีนูหุ عليه السلام กลุ่มชนของท่านก็ก้มหน้าก้มตาสักการะรูปปั้นต่างๆที่ไม่รู้ ว่ามีที่มาจากที่ใดและรู้แต่เพียงว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้เท่านั้นและพวกเขา เชื่อว่ารูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้นนั้นจะสามารถให้ทุกข์และสุขได้ อีกทั้งยังสามารถให้โทษและยัง ประโยชน์กับพวกเขาได้ พวกเขาจึงผินหลังให้กับแนวทางอันถูกต้องและหันหน้าสู่การเคารพ สักการะบูชารูปปั้นและสร้างรูปปั้นเพิ่มขึ้นด้วยน้ำมือของพวกเขา นี่คือสภาพสังคมหลังจากที่ถูก หล่อหลอมโดยชัยฏอนที่มีหน้าที่หลอกล่อผู้คนสู่การหลงทาง

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ آلِهَتَنَا وَلَا نَدْرُنَّ وَدَا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَغُوثَ

وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

(٢٣ : ع)

ความว่า “และพวกเขาได้กล่าวว่ พวกเขาทำนอย่ำได้ทอคทง
พระเจ้ำทงหลายของพวททำนเป็นอันขาค พวททำนอย่ำได้
ทอคทงวัดค และสุวอ และยะมุข และยะอูก และนัชร เป็นอัน
ขาค”

(นุห: 23)

วะฮะบะฮ์ อัสซุหัยลีย (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/162) ได้้อรรธบายอายะฮ์
ข้างต้นว่ “และผู้นำของพวทเขาได้กล่าวแก่ผู้ตามว่ให้ละเมคต่อ ทำนบีนุหุ ﷺ และอย่ำได้เชือ
ฟังคำสั้งของเขา และคำพูดของเขา ผู้นำของพวทเขายังได้กล่าว อิกว่ พวททำนอย่ำละทงการ
สัคการะต่อพระเจ้ำของ พวททำน แล้วหันไปเคารพกคิตต่อพระเจ้ำของนุหุ และพวททำนอย่ำได้
ทอคทงการสัคการะเจรวคอย่งแท้จริง ซึ่งเรำได้รับการสืบทอคกันมาจากบรรพบุรุษ นั้นคือ วัดค และ
สุวอ และยะมุข และยะอูก และนัชร

แท้จริงนั้น วัดค มาจาก เผ่ากัลบ ﷻ สวอมาจากเผ่าซุซัยล ﷻ ยะมุขมาจากเผ่า
ญิฎฟาน(บางคนเรียกญุฎัยฟ) ﷻ ยะอูกมาจากฮัมดาน ﷻ นัชรมาจากหิมยร์ซึ่งเป็นของเคเรือญาคี
พรรคพวทกับซลคิลออ ซึ่งทงหมดนี้คือชื่อของคนคิในกลุ่มนของทำนบีนุหุ ﷺ หลังจากทีพวท
เขาตายไปซัยฎอนได้ทำการกระชบกระชาบกลุ่มนของพวทเขาให้สร้งรูปปั้น เพื่อทำการระลึกถึง
คนคิทีได้ตายไป และตั้งชื่อรูปปั้นด้วยชื่อของ บรรดาคคนคิเหล่านั้น ดงนั้นพวทเขาจึงได้ทำตาม คำ
กระชบกระชาบนั้น และเมือกลุ่มน รุ่แรกทีทำการสร้งรูปปั้น เหล่านั้นได้ตายไป กลุ่มน
หลังจากนั้นถูกซัยฎอนหลอคอิกโดยกระชบกระชาบชนรุ่หลังว่ รูปปั้นเหล่านั้นคือรูปปั้นทีบรรพ
บุรุษได้ทำการสัคการะบูชา และมันได้ให้ประโยชน์โดยสามารถทำให้ฝนคคได้ ชนรุ่หลังจึงหลง
สัคการะบูชารูปปั้นเหล่านั้น”

หะดิสได้้อธิบายเกี่ยวกับเหตุการณในสมัย ทำนบีนุหุ ﷺ บันทิก โดยอัลบุคอริย
เล่าจากอิบนุอับบาส رضي الله عنه ได้กล่าวว่

ظ	ع	ظ	ل	ظ	ع	ظ	ل	ظ
ظ	ع	ظ	ل	ظ	ع	ظ	ل	ظ
ظ	ع	ظ	ل	ظ	ع	ظ	ل	ظ
ظ	ع	ظ	ل	ظ	ع	ظ	ل	ظ

ظ ع ل م غ ق ح م ظ
 ظ ظ ظ ل ط ظ
 ظ ح ظ ل
 ((ظ ه ه
 (4920 :1988 ظ ع)

ความว่า “รูปเคารพที่ เกิดขึ้นมาจากกลุ่มชนนบีฮุ ^{عليه السلام}
 สมัยก่อนได้กลายเป็นสิ่งเคารพบูชาของหมู่ชนชาวอาหรับ
 หลังจากนั้นได้ถูกเปลี่ยนเป็นรูปปั้นที่เคารพบูชาของเผ่ากัลับซึ่ง
 อาศัยอยู่แถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ^{ส่วน} สุวาอูเป็นรูปปั้นของเผ่าซุซัยล ^{ส่วน}
 ส่วนยะมุซเป็นรูปปั้นของพวกมูรอด ^{ต่อมา} ก็กลายเป็นรูปปั้น
 ของเผ่าฆุฎัยฟซึ่งอาศัยอยู่แถบเมืองญาฟ ^{ไป} แคว้นสะบะ อ ^{ส่วน}
 ส่วนยะอูก็กลายเป็นรูปปั้นของพวกฮัมดาน ^{และ} นัซรุเป็นรูป
 ปั้นของชนชาวหิมยร์ซึ่งเป็นของเครือญาติพรรคพวกกับซิดกิลลาอ ^{ชื่อ}
 ชื่อรูปปั้นเหล่านี้เป็นชื่อของบรรดาซอลิ หิน ^{ใน} หมู่ชนของท่าน
 นบีฮุ ^{عليه السلام} ^{หลังจาก} บุคคลเหล่านี้ได้เสียชีวิต ^{ก็} ก่อนได้ล่องลง
 ให้หมู่ชนของพวกเขาก่อสร้างเทวรูปบุคคลเหล่านั้น ^{ใน} ที่ที่
 พวกเขาเคยนั่งชุมนุมกันและให้ตั้งชื่อเทวรูปเหล่านี้เหมือนกับชื่อ
 พวกเขา ^{แล้ว} หมู่ชนของพวกเขาก็ได้ทำตามแต่ยังไม่มีการบูชา
 แต่อย่างใด ^{ใน} กระทั่งคนรุ่นแรกเหล่านี้ได้เสียชีวิตลงและความรู้
 สืบทอดเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆในอดีตได้เปลี่ยนไปที่ละเล็กละ
 น้อย ^{ใน} ก็นั้นจึงได้มีการบูชาเทวรูปเหล่านี้ขึ้น” [□]
[□] (บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1998: 4920)

อัลลอฮ์ ^ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งศาสนทูตของพระองค์เพื่อทำหน้าที่ เรียกร้องมวลมนุษย
 ไปสู่การให้เอกภาพ การจงรักภักดี และการอิबाอะฮ์ต่อพระองค์ เพียงองค์เดียวเท่านั้น หลังจากที่

^{□□} ซอลิหีน เป็นคำที่มาจากภาษาอาหรับ หมายถึง บรรดาผู้ทำความดีที่ยึดมั่นในหน้าที่ของตน (Sha‘ban ‘Abd al-
 ‘Atiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥamid Ḥusīn, 2008: 539)

ผู้คนในสมัยนั้นเริ่มมีการเคารพสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ โดยพระองค์ทำการแต่งตั้ง
เราะสูลท่านแรกสู่มนุษยโลก นั่นคือ ท่านนบีนุหฺ عليه السلام

1) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1: ع)

ความว่า “ แท้จริงเราได้ส่งนุหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชา
ว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอัน
เจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นุห: 1)

2) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

مِن إِلَهِ غَيْرِي إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

﴿ ظك: 59 ﴾

ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งนุหฺ ไปยังประชาชาติของเขา แล้ว
เขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮฺ
เถิด ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้ว
อื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะ
ประสบแก่พวกท่าน”

(อัล-อะฮฺรอฟ: 59)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ ﴾

(25: 25)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนู หุ ไปยังกลุ่มชนของเขา (โดยกล่าวว่า) “แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่าน แล้ว”

(ฮุด: 25)

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ ﴾

(23: 23)

ความว่า “ และเป็นที่ยืนยันยิ่ง เราได้ส่งนูหุ ไปยังหมู่ชนของเขา ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด สำหรับพวกท่านนั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์) หรือ”

(อัลมูมิnun: 23)

5) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ ﴾

(14: 14)

ความว่า “ และโดยแน่นอนเราได้ส่งนุหุ ไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี)”

(อัลอังกะบุด: 14)

จากอายะฮ์ทั้งหมดข้างต้นจะเห็นได้ว่าอัลลอฮุ ﷻ ได้ใช้คำว่า “อิรซาลนา” หมายถึง เราได้ส่ง ในที่นี้จึงหมายถึง พระองค์ ได้ทรงแต่งตั้งท่านนบีนุหุ ﷺ เป็นเราะสุลของพระองค์ และได้ทรงส่งท่านเพื่อทำหน้าที่ที่จะอะฮุกกลุ่มชนของท่านในสมัยนั้นสู่การเคารพภักดีต่อ พระองค์เพียงองค์เดียว และทำการตัดเดือนกลุ่มชนของท่าน ให้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อก่อนการลงโทษจะประสบแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา

อัลหะดีษซึ่งถือเป็นธรรมเนียมของ ประชาชาติอิสลามเป็นลำดับที่สอง ได้กล่าว ยืนยันอีกครั้งถึงการเป็นเราะสุลท่านแรกในโลกนี้ หลังจากทีอัลกุรอานได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

หะดีษที่รายงาน โดยอบู สุร็อยเราะฮุ ﷺ ที่กล่าวเกี่ยวกับอิซหะฟาอะฮุ(ความช่วยเหลือในวันกิยามะฮุ) ในหะดีษดังกล่าวนี้ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เล่าว่า

ظ ل ل ظ ل غ ل ظ ل))
 ظ ظ ظ ظ ظ ظ
 ظ ظ : ظ ل ظ ل ظ ظ
 ظ ظ ظ ظ ظ ظ
 ظ : ظ : ظ
 ظ ظ ظ ظ ظ ظ
 ظ ظ : ظ : ظ
 ظ : ظ : ظ
 ظ ظ : ظ : ظ
 ظ ظ : ظ : ظ
 ظ : ظ : ظ
 ظ : ظ : ظ

: ١ ظ ظ حظ حظ

  حظ حظ غ غ

(3340 :1998 غ ظ)

ความว่า “ฉันคือผู้นำมนุษยชาติในวันกียามะฮฺ พวกท่านทราบหรือเปล่าว่าเป็นเพราะเหตุใด วันนั้นอัลลอฮฺจะรวมมวลมนุษยตั้งแต่ยุคแรกจนถึงยุคสุดท้ายในสถานที่เดียวกัน ณ ที่นั้นสายตาคจะพุ่งไปยังพวกเขา และจะได้ยินเสียงเรียกอย่างระงม และดวงอาทิตย์อยู่ใกล้ศีรษะจนทำให้ทุรนทุรายจนมีอากรับสภาพได้ ผู้คนต่างพูดจาระหว่างกันว่า “ท่านไม่คิดดอกหรือว่าทุกซ์ที่ทรمانที่ท่านได้รับนี้จะมีผู้ที่ชะฟาอะฮฺ (ช่วยปลดปล่อย) ณ เบื้องพระพักต์ของพระเจ้า ” เสียงหนึ่งก็กล่าวว่า “บรรพบุรุษของเราท่านนบีอาดัม เราไปหาท่านกันเถิด” และพวกเขา กล่าวว่า “โอ้ออาดัม ท่านคือบรรพบุรุษซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงสร้างท่านด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง และได้ทรงเป่าวิญญาณสู่ร่างท่านและได้ทรงมีบัญชาให้มวลลาอิกะฮฺกราบท่านแล้วพวกเขาก็กราบท่าน และทรงให้ท่านซึ่งที่พำนักในสวนสวรรค์ ท่านก็ทราบไม่ใช่หรือว่าพวกเราได้รับความทุกซ์ที่ทรมานเพียงใด ขอท่านช่วยหาหนทางปลดปล่อยพวกเรา ณ เบื้องพระพักต์ของพระองค์เถิด ” ท่าน นบีอาดัมกล่าวว่า “ความจริงในวันนี้ อัลลอฮฺทรงพิโรธเหลือเกิน พระองค์มีเคยพิโรธเช่นนี้มาก่อนเลย พระองค์ได้ทรงห้ามมิให้ฉันเข้าใกล้ต้นไม้ต้นหนึ่งแต่ฉันเผลอ ต่อพระองค์อนิจจาฉันมีความผิด พวกท่านจงไปหาคนอื่นเถิด ตัวฉันก็ตัวฉัน ตัวท่านก็ตัวท่าน พวกเจ้าทั้งหลายจงไปหานบีท่านอื่นจากฉันเถิด พวกเจ้าทั้งหลายจงไปหานูหฺเถิด ” แล้วพวกเขาทั้งหลายก็ได้ไปพบนูหฺ และพวกเขาได้กล่าวไว้ว่า “โอ้นูหฺ ท่านเป็นเราะฮฺสุตคนแรกที่ได้ถูกส่งมายังมนุษยโลก และทรงเรียกชื่อท่านว่าบ่าวผู้ขอบคุณ ท่านก็ทราบไม่ใช่หรือว่าพวกเราได้รับความทุกซ์ที่ทรมานเพียงใด ขอท่านช่วยหาหนทางปลดปล่อยพวกเรา ณ

เบื้องพระพักตร์ของพระองค์เกิด ” ท่านนบีฮุกกล่าวว่า “ความจริงในวันนี้ อัลลอฮฺทรงพิโรธเหลือเกิน พระองค์มีเคຍพิโรธ เช่นนี้มาก่อนเลย ตัวฉันก็ตัวฉัน ตัวท่านก็ตัวท่าน พวกเจ้าทั้งหลายจงไปหานบีฮุก ฮัมมัด ﷺ เกิด ” ท่านนบี ﷺ เล่าต่อว่า จากนั้นพวกเขาต่างก็เข้าหาฉัน ตั้งนั้นฉันจึงมุ่งหน้าไปยังใต้บัลลังก์ ฉันก้มลงกราบพระผู้เป็นเจ้าของฉัน จากนั้นมีสุรเสียงว่า “โอ้ฮัมมัด จงยกหน้าขึ้นเถิด จงขอแล้วเจ้าจะถูกตอบรับ จงขอได้โทษและเจ้าจะได้ถูกตอบรับ”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy,1998: 3340)

หะดีษข้างต้นเป็นการยืนยันว่า ท่านนบีฮุก ﷺ เป็นเราะสุลท่านแรกที่ถูกส่งมายังมนุษยโลก ส่วนท่านนบีอาดัม ﷺ ท่านนบีอิดริส ﷺ และท่านนบีอื่นๆ ก่อนหน้าท่านนั้นเป็นเพียงบรรดานบีเท่านั้น มิใช่เราะสุล อีกทั้งหะดีษข้างต้นได้ยืนยันถึงการที่ท่าน เป็นบ่าวที่กตัญญู ชูโกร(ผู้ที่ขอบคุณต่ออัลลอฮฺ ﷻ)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴾

(3: 49) ﴿

ความว่า “ โอ้เผ่าพันธุ์ของเราได้บรรทุก (ไว้ในเรือ) กับนูหฺเอ๋ย แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญู ”

(อัลอิสรออฺ: 3)

สะอิด อับดุลอะซิม (Sa‘id ‘Abd al-‘Azīm, 2002: 1/13) ได้กล่าวว่า “อายะฮฺข้างต้นได้ยืนยันว่าท่านนบีฮุก ﷺ เป็นบ่าวผู้กตัญญู (ผู้ที่ชูโกรต่ออัลลอฮฺ ﷻ) มีการกล่าวถึงเรื่องดังกล่าวในหะดีษ และอัลอะษฺร ﷺ ว่าท่านนั้นได้สรรเสริญต่อ พระองค์ ที่ทรงประทานปัจจัยยังชีพอาหาร

¹⁹ อัลอะษฺร (ﷺ คือ สิ่งที่ย่างถึงเสาหาบะฮฺ และอิตดาบีอิน บางครั้งอัลอะษฺรมีความหมายเหมือนกับอัลหะดีษ แต่ต้องมีการระบุ เช่น การกล่าวว่า อัลอะษฺรจากท่านนบี (Mahmūd al-Tahhān, n.d.:15)

เครื่องคัม และเครื่องนุ่งห่ม และ ในทุกๆเรื่อง ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงขนานนามเรียกท่านว่า “บ่าวผู้กตัญญู”

อิบน์ สะญ์ร อัลอัซเกาะลานีย์ (Ibn Hajar al-‘Asqalāniy, 1998: 1/152) ได้กล่าวว่า “อุละมาอ์ได้มีความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องการแต่งตั้งเป็นเราะสูลของท่านบิณูหุ رضي الله عنه อุละมาอ์บางท่านได้กล่าวว่า ท่านถูกแต่งตั้งให้เป็นเราะสูลในขณะที่อายุ 50 ปี รายงานจากท่านอิบน์ ญะริร จากท่านอิบน์อับบาสได้กล่าวว่า ท่านถูกแต่งตั้งให้เป็นเราะสูลในขณะที่อายุ 350 ปี และบางท่านได้กล่าวว่า ท่านถูกแต่งตั้งให้เป็นเราะสูลในขณะที่อายุ 480 ปี”

อัลกูฎบีย์ (Al-Qurtubiy, 2005: 208) ได้กล่าวเกี่ยวกับอายุของท่านบิณูหุ رضي الله عنه ว่า “ท่านวะฮ์บกล่าวว่า “ท่านบิณูหุ رضي الله عنه ถูกส่งให้ทำหน้าที่ คะอวะฮ์ประชาชาติของท่าน เมื่อท่านมีอายุ 50 ปี” ท่านอิบน์ อับบาส ได้กล่าวว่า “เมื่อท่านมีอายุ 40 ปี” และท่านอับดุลลอฮ์ บิน ชะดาด ได้กล่าวว่า “ท่านถูกแต่งตั้งเมื่อมีอายุ 350 ปี” ถึงแม้ว่าอุละมาอ์จะมีความเห็นที่ขัดแย้งกันเกี่ยวกับอายุของท่านบิณูหุ رضي الله عنه ในขณะที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นเราะสูล แต่เนื่องจากไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอาน และหะดีษที่น่าเชื่อถือ จึงไม่ควรสาธยายให้มากความ แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ เท่านั้นผู้ทรงรอบรู้”

สภาพสังคมในสมัยท่านบิณูหุ رضي الله عنه พบว่ากลุ่มชนของท่าน ต่างหลงลืมอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งมีสาเหตุจากการกระชับกระชากจากชัยฏอน ทำให้พวกเขาปฏิบัติที่จะตอบรับการควะฮ์ฮ์ของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวว่า

﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا
نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا
وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾﴾

(24-21 :ع)

ความว่า “นุหุได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง พวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศของเขา และ ลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขา นอกจากการขาดทุน (21) และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ (22) และพวกเขาได้ กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน เป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดศุ และสุวาอ และยะมุช และยะอู๊ก และนัซรุ เป็นอันขาด (23) และโดยแน่นอน พวกเขา ได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้ เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น (24)”

(นุหุ: 21-24)

แม้กระทั่งภรรยาและลูกๆของท่านเอง (ก่อนการลงโทษ) ก็มีได้ศรัทธาต่อท่าน สำหรับภรรยาของท่านบิनुหุ عليه السلام นั้นชื่อว่า “วาอิละฮุ” บ้างกล่าวว่า “วามิละฮุ” หรือ “วาลิฮะฮุ” แต่ทั้งหมดนี้รายงานมาจากอิสรออิลียาต และหากว่าการกล่าวถึงชื่อภรรยาของท่านบิनुหุ عليه السلام มีความสำคัญและมีประโยชน์อันยิ่งใหญ่แล้ว ไชรี อัลกุรอานและหะดีษคงมีการกล่าวถึงอย่างแน่นอน แต่ทั้งนี้อัลกุรอานและหะดีษมิได้มีการกล่าวถึง เป็นการดีที่ควรไม่พูดถึงมัน และอัลกุรอานได้ยืนยัน เพียงว่าเธอมีได้อยู่ในกลุ่มผู้ศรัทธาโดยมิได้กล่าวชื่อของเธอโดยตรง (Hassan Muhammad Husin Zaghl, 2008: 30) และนี่คือบททดสอบอันใหญ่หลวงที่บรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้รับเพื่อพิสูจน์ ศักยภาพของพวกเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ
كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا
عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾

(10: 10)

ความว่า “อัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึง
 ภริยาของนุหฺ และภริยาของลูฏ์ นางทั้งสองอยู่ภายใต้การ
 ปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสองในหมู่ปวงบ่าวของ เรา แต่นางทั้ง
 สองได้ทรยศต่อเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺแต่
 ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรก
 พร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน”

(อัตตะหฺрім: 10)

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงยกอุทาหรณ์ถึงพวกกุฟฟารไ นการที่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์
 อะไรกับความใกล้ชิดกับบรรดามุอฺมิน โดยการยกตัวอย่าง สภาพภรรยาของท่านนบี นุหฺ ﷺ และ
 ภรรยาของท่านนบี ลูฏ์ ﷺ ซึ่งนางทั้งสองได้ทรยศต่อศาสนาของนางทั้งสอง นางทั้งสองจึงเป็นผู้
 ปฏิเสธศรัทธา ภรรยาของท่านนบี นุหฺ ﷺ ได้เผยความลับแก่ผู้ที่ปฏิเสธ ศรัทธาต่อสามีคือบรรดา
 หัวหน้าผู้เรียกร้องราคของหมู่ชน ของท่านนบี นุหฺ ﷺ และว่าสามีของนางเป็นคนบ้า และภรรยา
 ของท่านนบี ลูฏ์ ﷺ ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ชี้แนะแก่บรรดาอาชญากรเมื่อเวลามีแขกของ ท่านนบี ลูฏ์
 ﷺ มาเยือนท่าน เช่นเวลากลางคืน ก็ส่งสัญญาณเป็นแสงไฟ เวลากลางวันก็ส่งสัญญาณเป็นควัน
 ไฟ เพื่อให้บรรดาอาชญากรเหล่านั้นมารบกวนแขกของ ท่านนบี ลูฏ์ ﷺ เมื่อนางทั้งสองเป็นผู้
 ปฏิเสธศรัทธาดังนั้น ความใกล้ชิดคือการเป็นภรรยาของนบี ก็มิได้ช่วยเหลือให้นางพ้นจากการ
 ลงโทษไปได้ ในวันกียามะฮฺมีเสียงกล่าวแก่นางทั้งสองว่า จงเข้าไปอยู่ในนรกพร้อมกับหมู่ชนของ
 ท่านนบี นุหฺ ﷺ และหมู่ชนของ ท่าน นบี ลูฏ์ ﷺ เถิด (สมาคม นักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย ,
 2542: 1527)

2.4 กัณฑ์พิบัติในสมัยนบี นุหฺ ﷺ

กัณฑ์พิบัติในสมัยท่านนบี นุหฺ ﷺ นั้นได้มีการเล่าขานอย่างแพร่หลาย และเป็นที
 รู้จักของคนทั่วโลก อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงถ่ายทอด เรื่องราวกัณฑ์พิบัติแห่งนุหฺ โดยผ่านการบอกเล่า
 จากศาสนทูตหลายๆท่าน และคัมภีร์หลายๆเล่ม แต่ทุกครั้งที่มีการถ่ายทอดจากศาสนทูต และเมื่อ
 กาลเวลาได้ผ่านไปมากมาย จึงเกิดการบิดเบือนไปจากเดิม ทำให้เรื่องราวกัณฑ์พิบัติแห่งนุหฺเป็นเพียง
 ส่วนหนึ่งในเทพนิยายปรัมปรา เมื่อทำการค้นคว้าวิจัยพบว่าในคัมภีร์บางบทของพันธสัญญาเก่า
 และใหม่ บันทึกโบราณต่างๆ และหนังสือประวัติศาสตร์ได้มีการกล่าวถึงเหตุการณ์นี้เช่นกัน แต่มี
 เพียงอัลกุรอานเท่านั้นที่ได้กล่าวเกี่ยวกับกัณฑ์พิบัติแห่งนุหฺ ได้ถูกต้องเที่ยงตรง มีความสอดคล้องกับ

การพบที่ได้จากการสังเกตและได้รับการยอมรับเป็นอย่างมาก เพราะพระองค์ได้ทรงปกป้องรักษาอัลกุรอานไว้จากบิดเบือนและเปลี่ยนแปลง(ฮารุน ยะสุยา, 2548: 47)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ ﴾

(9: ﴿ ﴾

ความว่า “แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นนอน”

(อัลฮิจร: 9)

อายะฮ์ข้างต้นได้ชี้ชัดให้เห็นว่าอัลกุรอานเท่านั้น ที่ยังคงความเที่ยงตรงมากที่สุด เพราะอัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ที่รักษามันไว้อย่างดีปราศจากการบิดเบือนแต่อย่างใด พระองค์ยังได้กล่าวถึงภัยพิบัติแห่งนูหฺในอัลกุรอานไว้อย่างชัดเจน เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงการคะอะฮ์ของท่านนบีนูหฺ ﷺ การปฏิเสธศรัทธาของกลุ่มชนของท่าน จนกระทั่งถึงการลงโทษจากพระองค์

ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้รับหน้าที่ให้ทำการเชิญชวนผู้คนสู่การจงรักภักดี ต่ออัลลอฮ์ ﷻ พระองค์ได้ทรงส่งท่านซึ่งเป็นศาสนทูตของพระองค์ให้ทำการคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านสู่การเคารพภักดีผู้ทรงสร้างสรรค์สรรพสิ่งทั้งหลายและชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้กับพวกเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرِهِ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ ﴾

(59: ظك: ﴿ ﴾

ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งนูหฺ ไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่าโอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด

“ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่น
จากพระองค์ แท้จริงฉัน นกแก้วการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะ
ประสบแก่พวกท่าน”

(อัล-อะฮฺรอฟ: 59)

อับดุลเราะฮฺมาน บิน นาสิร อัศสะอฺดียฺ (‘Abd al-Rahmān ibn Nāsir al-Sa’diy, 2004.: 272) ได้ให้ความหมายอะฮฺซันว่า “ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้ทำการอะฮฺซันกลุ่มชน ของเขา ผู้การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียว อันเนื่องมาจากพวกเขาสักการะรูปปั้น โดยที่เขากล่าวแก่ พวกเขาว่า โอ้กลุ่มชนของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวเถิด เพราะพระองค์คือผู้ ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงควบคุมทุกสรรพสิ่งโดยที่ไม่มีมนุษย์คนใดควบคุม ได้เฉกเช่น พระองค์ หลังจากนั้นเขายังกล่าวถึงความน่ากลัวของการลงโทษหากพวกเขาไม่เคารพสักการะ พระองค์ด้วย”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن
إِلٰهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

(ط ٧ : 23)

ความว่า “และเป็นที่แน่นอนยิ่งเราได้ส่งนูหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา
ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉัน นอเอ๋ย พวกท่านจงเคารพ
สักการะอัลลอฮฺเถิดสำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์)
หรือ”

(อัลมูมิญูน: 23)

อับดุลเราะฮฺมาน บิน นาสิร อัศสะอฺดียฺ (‘Abd al-Rahmān ibn Nāsir al-Sa’diy, 2004.: 526) ได้ให้ความหมายอะฮฺซันว่า “อัลลอฮฺ ﷻ ทรงส่งท่านนบีนูหฺ ﷺ ซึ่งเป็นเราะฮฺลุส ท่านแรกบนหน้าแผ่นดินเพื่อทำการอะฮฺซันกลุ่มชนของเขาที่เคารพสักการะรูปปั้นผู้การศรัทธา

ต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว โดยที่เขากล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้กลุ่มชนของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยความบริสุทธิ์ใจเถิด สำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะเพราะพระองค์คือผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ เหตุใดพวกท่านถึงไม่ยำเกรงด้วยการตั้งภาคีต่อพระเจ้า ถึงแม้ท่านจะทำการตะอูอะฮ์อย่างต่อเนื่องทั้งกลางคืนและกลางวัน ด้วยการตะอูอะฮ์อย่างลับๆและเปิดเผยเป็นเวลา 950 ปี แต่พวกเขาก็ยังปฏิเสธและเมินเฉยต่อท่าน”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿١١٠﴾

(110-107: ١ ظ)

ความว่า “แท้จริงฉันคือ เราะฮูล ผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน (107) ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน (108) และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก (109) ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและจงเชื่อฟังฉัน(110)”

(อัลซุฮะรออู: 107-110)

อับดุลเราะฮ์มาน บิน นาสิร อัส สะอูดียฺ (‘Abd al-Rahmān ibn Nāsir al-Sa’diy, 2004.: 569) ได้ให้ความหมายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบีมุหัมมัด ﷺ ถูกส่งมาให้กับกลุ่มชนของท่าน โดยเฉพาะ จำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาต้องตอบรับและศรัทธาต่อท่าน ขอบคุณอัลลอฮ์ ﷻ ที่ทรงส่งเราะฮูลที่ซื่อสัตย์ ไม่บิดเบือนหรือเติม แต่งศาสนาของพระองค์ ดังนั้นท่านจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงยำเกรงและปฏิบัติตามคำสั่งใช้และคำสั่งห้าม เพราะฉันมิได้ขอค่าตอบแทนจากพวกท่านนอกจากพระองค์ ฉันเพียงแต่จะตักเตือนพวกท่านสู่หนทางแห่งสัจธรรมเท่านั้น ดังนั้นจงยำเกรงพระองค์ และปฏิบัติตามฉัน เป็นการพูดย้ำซึ่งชี้ให้เห็นถึงการตะอูอะฮ์ของท่านเป็นเวลายาวนาน ”

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้รับคำบัญชาจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้ทำการตักเตือนผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮฺ ﷻ และท่านยังได้ตักเตือนพวกเขาให้กลัวการลงโทษจากพระองค์ที่จะมาถึงในเวลาอันใกล้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1 : ع)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนุหฺ ไปยังหมู่ชนของพวกเขา (โดยบัญชาว่า) เจ้าจงตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นุหฺ: 1)

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการคะวะฮฺกลุ่มชนของท่านตามคำบัญชาจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้เคารพอิบะดะฮฺพระองค์เพียงองค์เดียว และตักเตือนให้ห่างไกลจากการเคารพสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ที่จะนำพาซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا

تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

(26-25 : ح)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนุหฺ ไปยังกลุ่มชนของเขา (โดยกล่าวว่า) แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่านแล้ว (25)คือพวกท่านอย่าเคารพอิบะดะฮฺผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ

แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษในวันอันเจ็บปวด
(26)”

(สุค: 25-26)

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่านนบีฮุ ﷺ ต่างปฏิเสธคำเชิญชวน
ของท่านนบีฮุ ﷺ และกล่าวแก่ท่านว่าท่านคือผู้หลงผิด ทั้งที่ความจริงแล้วพวกเขาเหล่านั้นคือผู้
หลงผิดอันชัดแจ้ง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ أَمَلًا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ

يَقَوْمٍ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا

تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

﴿ ظك: 60-62 ﴾

ความว่า “บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชนของเขาได้กล่าวว่า
แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง (60) เขากล่าวว่า
โอ้ประชาชาติของฉัน ไม่มีความหลงผิดใด ๆ อยู่ที่ฉัน แต่ทว่า
ฉันคือทูตคนหนึ่งซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก (61) โดยที่ฉัน
จะประกาศแก่พวกท่านซึ่งบรรดาสาสนแห่งพระเจ้าของฉัน และ
ฉันจะชี้แจงและแนะนำให้แก่พวกท่าน และฉันรู้จากอัลลอฮ์สิ่งที่
พวกท่านไม่รู้ (62)”

(อัล-อะอฺรอฟ: 60-62)

นอกจากบรรดาชนชั้นนำในหมู่ชนของท่านนบีฮุ ﷺ จะปฏิเสธการเชิญชวน
ของท่านแล้ว พวกเขายังกล่าวว่าท่านนบีฮุ ﷺ นั้นเป็นเพียงสามัญชนธรรมดาเช่นพวกเขา มิได้
ประเสริฐมากกว่าพวกเขาและยังกล่าวหาว่าท่านเป็นผู้โกหกที่พยายามเชิญชวนพวกเขา และไม่มีผู้
ปฏิบัติตามท่านยกเว้นผู้ต่ำต้อยในหมู่ชนของพวกเขาเท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَزَّلْنَا إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
وَمَا نَزَّلْنَاكَ إِلَّا الْذِّبْنَ هُمْ أَرَادُوا بِرَأْيِ الرَّأْيِ وَمَا نَزَّلْنَا
لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْتَظِمُكُمْ كَذِيبَاتٍ ﴾ (٢٧)

(27: 27)

ความว่า “แล้วบรรดาบุคคลชั้นนำซึ่งปฏิเสธศรัทธาจาก กลุ่มชน
ของเขากล่าวว่า เราได้เห็นท่านเป็นอื่นใด นอกจากสามัญชนเช่น
เรา และเราเห็นผู้ใดปฏิบัติตามท่าน นอกจากบรรดาผู้ต่ำช้าของ
พวกเราที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ และเราเห็นว่าพวกท่านประเสริฐ
กว่าพวกเรา แต่เราคิดว่าพวกท่านเป็นพวกโกหก”

(ฮุด: 27)

นอกจากชนชั้นนำในหมู่ชนของท่านนบีฮุ ﷺ ได้กล่าวหาว่าท่านเป็นผู้โกหก
แล้ว พวกเขายังกล่าวหาว่าท่านเป็นคนบ้าและถูกขู่บังคับ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرُوا ﴾ (٩)

(9: 9)

ความว่า “ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูหฺ ได้ปฏิเสธ พวกเขา
ได้ปฏิเสธว่าของเราโดยกล่าวว่าเขา (นูหฺ) เป็นคนบ้าและถูกขู่
บังคับ”

(อัลเกาะมัร: 9)

หัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาพยายามกล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่าท่านนบีฮุ
ﷺ นั้นเป็นเพียงปฤชชนคนธรรมดาที่พยายามทำตัวเป็นผู้นำให้ดีเด่นเหนือคนอื่นโดยการอ้างว่า

ได้รับการบัญชาจากพระเจ้า เพื่อให้ได้มาซึ่งความมั่งคั่ง และมีหน้ามิตาในสังคม พวกเขาจึงพยายามที่จะกำจัดท่านและบีบบังคับท่าน โดยกล่าวหาว่าท่านไม่ได้เป็นสิ่งอื่นใดนอกจากคนบ้า

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَنْفَضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَبَرِّضُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾﴾

﴿٢٤﴾ ﴿٢٥﴾ (25-24: ل

ความว่า “แล้วหัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาได้กล่าวขึ้นว่า เขาผู้ที่มิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นปวชนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่านเพียงแต่เขาต้องการที่จะทำตัวให้ดีเด่นเหนือพวกท่าน และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่نونพระองค์จะทรงส่งมลาอิกะฮ์ ลงมาเราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย (24) เขามิได้เป็นอะไรนอกจากเป็นคนบ้า ดังนั้นพวกท่านจงอดทนคอยเขาสักระยะเวลาหนึ่ง(25)”

(อัลมูมิnun: 24-25)

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่ท่านนบีนุหุ ﷺ ด้วยความเอือมระอาและเบื้อหน่ายต่อการเชิญชวนของท่าน โดยทำการทำทายเป็นท่านนำมาซึ่งการลงโทษที่ได้สัญญาไว้เนื่องจากพวกเขาเห็นว่าไม่ปรากฏการลงโทษใดๆ ในระยะเวลาอันยาวนานที่ท่านได้ทำการคอะวะฮ์ ท่านจึงตอบพวกเขาว่าหากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ให้การลงโทษเกิดขึ้นก็จะไม่มีผู้รอดไปได้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالُوا يَنْتُوخُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأِنَّا بِمَا تَعْدُنَا
 إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ
 وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ
 إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ ﴾

(34-32 : ٤)

ความว่า “พวกเขาบอกว่า โอ้หนูเหี้ย แน่نونท่านได้โต้เถียงของ
 เรามากเรื่องขึ้น คังนั้นจงนำมาให้เราเถิดสิ่งที่สัญญากับเราไว้ถ้า
 ท่านอยู่ในหมู่ผู้สัจจริง (32) เขา (นูหฺ) กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์
 เท่านั้นที่จะทรงนำมันมายังพวกท่าน หากพระองค์ทรงประสงค์
 และพวกท่านจะไม่เป็นผู้รอดไปได้ (33) และคำสั่งสอนของฉัน
 จะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกท่านตามที่ฉันปรารถนาจะสั่งสอน
 พวกท่านถ้าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้พวกท่านหลงผิด พระองค์
 คือพระเจ้าของพวกท่าน และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยัง
 พระองค์(34)”

(สูด: 32-34)

นอกจากคำพูดที่กลุ่มชนของท่านนบี นูหฺ ﷺ ได้ทำการท้าทายให้มีการลงโทษ
 พวกเขาตามที่ท่านได้กล่าวไว้ พวกเขายังหมกมุ่นด้วยการเคารพสักการะรูปปั้น ท่านจึงยื่นหยัด
 หน้าที่ตะอวะซุของท่าน ถึงแม้ว่าจะถูกเหยียดหยามจากกลุ่มชนของท่านก็ตาม โดยท่านได้ กล่าว
 ตักเตือนแก่พวกเขาว่ารูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้นเพื่อบูชานั้นมีได้ยินหรือเห็น และมีได้ยังประโยชน์
 อันใดเลย ผู้คนในสมัยของท่าน แดกเป็นสองกลุ่มทันทีหลัง ได้รับคำตักเตือน คำพูดของเขากระทบ
 เข้ากับหัวใจของค นอ่อนแอ คนจน และผู้ทุกข์ยาก และพบกับการบรรเทาจิตใจด้วยความเมตตา
 นี้ แต่กับคนรวย คนเข้มแข็ง คนมีอำนาจ ผู้ปกครอง พวกเขาเฝ้าฟังคำตักเตือนด้วยความกลางแกลง
 ใจ พวกเขาเห็นเชื่อว่ายังอยู่ได้ดีปกติสุขเช่นที่เคยเป็นมา พวกเขาเริ่มประกาศสงคราม โดยการ
 กล่าวคำกล่าวค้ำกับท่านนบี

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوَ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾ ﴾

(115-111: ظ: ١ ١)

ความว่า “พวกเขา กล่าวว่า จะให้เราศรัทธาต่อท่านกระนั้น
หรือ ในเมื่อพวกต่ำด้อยเท่านั้นที่เชื่อฟังปฏิบัติตามท่าน (111) เขา
(นุห) กล่าวว่า ฉันไม่มีความรู้อันใดเลยในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติกัน
(112)การตอบแทนของพวกเขามิได้อยู่ที่ผู้ใดเลย นอกจากที่พระเจ้า
เจ้าของฉัน หากพวกท่านมีความรู้สึก(113)และฉันจะไม่เป็นผู้ขับ
ไล่บรรดาผู้ศรัทธา (114)ฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือน
อันชัดแจ้ง(115)”

(อัซซุอะรออฺ: 111-115)

กลุ่มชนของท่านนบีนุห ﷺ หมกมุ่นจมอยู่กับการหลงทางและเชื่อว่า ารเคารพ
บูชารูปปั้นที่ได้สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ปรากฏว่าคนในรุ่น
ต่อๆมาได้รับการสืบทอดคำเตือนให้ปฏิเสธการเรียกร่องของ ท่านและได้สร้างสงครามต่อต้านเขา
อย่างต่อเนื่อง พวกเขาได้สอนลูกๆเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นระหว่างพวกเขากับ ท่าน ให้เด็กๆค้ำเขา
และปฏิเสธการเรียกร่องของเขา เมื่อพวกเด็กๆเหล่านั้นเติบโตขึ้นจึงปฏิเสธไม่เชื่อฟังการดำเนินตาม
สังขรณ์เป็นธรรมดาไป

ท่านนบีนุห ﷺ พบว่าจำนวนผู้ศรัทธาไม่เพิ่มขึ้นขณะที่จำนวนผู้ปฏิเสธ ศรัทธา
กลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม เขาเสียใจกับการกระทำของผู้คนเหล่านั้น แต่เขาก็ไม่ย่อท้อสิ้นหวัง
และได้ใช้ความอดทนและพยายามในการคะวะฮ์กลุ่มชนของเขาทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งโดย
วิธีลับและเปิดเผย ถึงแม้ท่านจะพยายามอย่างมากที่สุดก็ตามแต่ผลที่ได้รับคือ กลุ่มชนของท่านได้หนีห่าง
ออกจากท่าน และต่างใช้นิ้วอุดรูหูของพวกเขาทั้งนี้เพื่ อไม่ให้ได้ยินการคะวะฮ์ของ ท่าน การ

โต้ตอบระหว่างท่านและกลุ่ม มชนที่ไม่ศรัทธาจึงได้เริ่มขึ้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวแก่ท่านเพื่อเป็นกำลังใจแก่ท่าน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

(36: 36)

ความว่า “และได้มีวะฮีย์ (บัญชา) แก่คุณว่า แท้จริงจะไม่มีผู้ใด จากหมู่ชนของเจ้าศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น เจ้าอย่า เศร้าหมองในสิ่งที่พวกเขากระทำ”

(สุค: 36)

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ทำการคะอะฮฺต่อไป และ ใช้คำพูดที่ดีเพื่อชี้แจงเหตุผลของการทำการคะอะฮฺของท่าน ท่าน ทำการคะอะฮฺกลุ่มชนของท่านเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี ซึ่งได้มีการยืนยันถึงการคะอะฮฺของท่านอันยาวนานนี้ในอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا

خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

(14: 14)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งคุณไปยังหมู่ชนของเขา และ เขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขา หนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้น อุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

(อัลอังกะบุต: 14)

ท่านนบีนุหุ عليه السلام ได้ทำการคะอะวะสุเชิญชวนกลุ่มชนของท่านเป็นเวลายาวนานแต่ก็ไม่ทำให้จิตใจของพวกเขาศรัทธาได้ ท่านจึงได้หันหน้าเข้าร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ว่า ข้าพระองค์ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความเหนื่อยยากลำบากและความพยายามทั้งหมดที่มี แต่พวกเขาไม่ยอมเชื่อฟัง ปฏิเสธและได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขากลับเห็นดีเห็นชอบเชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้ที่ทรยศสมบัติและลูกหลานของเรามีได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย นอกจากความหายนะและการขาดทุนเท่านั้น ไม่แต่เพียงเท่านั้นแต่พวกเขายังได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่เพื่อทำลายล้างการเผยแผ่และการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สัจธรรมอีกด้วย (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1572)

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّي آتَيْتُكَ بِبَنَاتٍ طَاهَرَاتٍ لَّيْسَ لِي فِيهِمْ حَرْفٌ مِّنْ ذَكَرْتُمْ يَا رَبِّ إِنِّي خَشِيتُكَ مِنَ الْإِنسَانِ إِنَّهُمْ يَصِفُونَ وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُم مَّا لَهُمُ وَلَا يَنْفَعُهُمْ شَيْئًا مِّنْ عِندِكَ رَبِّ وَاقْتِهِمْ لِقَوْمٍ يُجَاهِلُونَ ۝٢١﴾

﴿ خَسَارًا ۝٢١﴾

(ع : 21)

ความว่า “ นุหุ ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศสินของเขาและลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขาจากการขาดทุน”

(นุหุ: 21)

หัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ได้กล่าวเตือนว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีความรังเกียจต่อการเรียกร้องของท่านนบีนุหุ عليه السلام ขึ้นในจิตใจของพวกเขา และได้เจาะจงกล่าวถึงชื่อบรรดาเจ็ดเพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความรู้สึกขึ้นในจิตใจของหมู่ชนทั่วไป บรรดาผู้นำที่หลงผิดจะรวบรวมพลพรรคให้เรียงรายล้อมรอบรูปปั้นและเจ็ดที่เป็นกรวดหินดินทราย รูปปั้นที่เป็นตัวบุคคลและรูปปั้นเจ็ดทางแนวความคิด ทั้งหมดนี้อยู่ในสภาพเดียวกันหมด เพื่อจะปิดกั้นมิให้หันหน้าเข้าหาการเรียกร้องสู่อัลลอฮ์ ﷻ และเพื่อโน้มน้าวจิตใจให้หันห่างจากการเรียกร้องเชิญชวนด้วยการวางแผนร้ายอัน

ยิ่งใหญ่ ด้วยเล่ห์กลและการฉ้อโกง ดังนั้นขอพระองค์ท่านได้โปรดให้พวกอธรรมเหล่านั้นจมอยู่
แต่ในการหลงผิดเท่านั้น(สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1573)

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ ﴾

(24 :ع)

ความว่า “และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมาก
หลง ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม
เหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น”

(นุห: 24)

ท่านนบีนุหุ ﷺ จึงได้ร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ว่า ความพยายามของท่านในการ
เชิญชวนคณะอุกฤษฏ์ชนของท่านสู่หนทางแห่งสัจธรรมทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ไม่ยัง
ประโยชน์อันใดแก่กลุ่มชนของท่าน อีกทั้งยังนำมาซึ่งการหลบหนีและปฏิเสธ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ ﴾

(6-5 :ع)

ความว่า “เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของ ข้าพระองค์ แท้จริงข้า
พระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางวัน
และกลางคืน (5)แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้
เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขา นอกจากการหลบหนี(6)”

(นุห: 5-6)

กลุ่มชนของท่านนบีﷺ ได้ทำการปฏิเสธการคะเວະสุของท่านและไม่ยอมเชื่อฟังท่าน ท่านจึงได้ขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ให้พระองค์ทรงช่วยเหลือท่าน และตัดสินระหว่างท่านและกลุ่มชนของท่านโดยยุติธรรม แน่อนพระองค์ทรงตอบรับคูลอฮ์ของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ۝۱۰ ﴾

(10 : ๒)

ความว่า “เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ (ข้าพระองค์) ด้วย”
(อัลเกาะมัร: 10)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ۝۲۶ ﴾

(26 : ๒)

ความว่า “นุหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้า ของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วยเพราะพวกเขาปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์”

(อัลมูมิญน: 26)

นอกจากการที่ท่านนบีﷺ ได้ขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ให้พระองค์ทรงช่วยเหลือท่าน และตัดสินระหว่างท่าน และกลุ่มชนของท่านโดยยุติธรรมแล้ว ท่านยังขอคูลอฮ์ให้พระองค์ทรงช่วยเหลือท่านและบรรดาผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นตามแนวทางของพระองค์ให้รอดพ้นจากการลงโทษด้วย

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۱۸ ﴾

(118: ظ: ط)

ความว่า “ตั้งนั้นขอพระองค์ทรงตัดสินระหว่างฉันกับพวกเขา โดยยุติธรรมเถิด และทรงโปรดช่วยฉัน และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับฉันให้รอดพ้นด้วยเถิด”

(อิซหะรออ: 118)

วันที่อัลลอฮ์ ﷻ สัจญาไว้ได้มาถึง เมื่อพระองค์ทรงเปิดเผยกับท่านนบีนุหฺ ﷺ ว่าจะไม่มีใครศรัทธาต่อเขาอีกแล้ว และพระองค์ได้บันดาลใจให้เขาไม่เศร้าเสียใจในเรื่องนั้น ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงเริ่มดูอาฮ์ให้พระองค์ทำลายบรรดาผู้ปฏิเสธ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝۲۶ ۝۲۷ ﴾

﴿ تَذَرَّهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝۲۷ ﴾

(27-26: ع)

ความว่า “ และนุหฺ ได้กล่าวว่า ข้า แต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย (26) เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าว ของพระองค์หลงผิด และพวกเขาเหล่านั้น ให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น (27)”

(นุหฺ: 26-27)

อัลลอฮ์ ﷻ ตอบรับคำวิงวอนของท่านนบีนูหฺ ﷺ คดีนี้จึงถูกปิดลง พระองค์ได้พิพากษาการปฏิเสธของพวกเขาด้วยการทำให้น้ำท่วม

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ใน อัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلِنَعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴾

(75 : ๕) ۞

ความว่า “และโดยแน่นอนนบีนูหฺ ได้ร้องขอเราดังนั้นผู้ตอบสนองช่างประเสริฐเสียนี้กระไร”

(อัลศ็อฟฟาต: 75)

อัลลอฮ์ ﷻ ผู้สูงส่งทรงสั่งให้ท่านนบีนูหฺ ﷺ สร้างเรือขนาดใหญ่ขึ้นด้วยความรู้และการแนะนำของพระองค์ และด้วยการช่วยเหลือของมลาอิกะฮ์ อุละมาอ์มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับเรือ โดยให้ความเห็นดังนี้ 1) สูง 80 ศอก กว้าง 50 ศอก 2) ในคัมภีร์เตารอตได้กล่าวไว้ว่า สูง 300 ศอก กว้าง 50 ศอก 3) หะซัน บัศรียมีความคิดเห็นที่สูง 600 ศอก กว้าง 300 ศอก 4) อิบนุ อับบาสมีความคิดเห็นที่สูง 1200 ศอก กว้าง 600 ศอก 5) สูง 1000 ศอก กว้าง 100 ศอก 4) อุละมาอ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าสูง 30 ศอก มีสามชั้น แต่ละชั้นสูง 10 ศอก ชั้นล่างสุดสำหรับสัตว์สี่ขาและสัตว์เลื้อยคลาน ชั้นที่สองสำหรับมนุษย์ และชั้นบนสุดสำหรับนกและสัตว์ปีก (Ibn Hajar al-‘Asqalāniy, 1998: 156)

อัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงอำนาจได้สั่งการว่า

﴿ وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ

إِنَّهُمْ مُّعْرِفُونَ ﴾

(37 : ๕)

ความว่า “ และเจ้าจงสร้างเรือต่อหน้าเราและตามคำบัญชาของเราและอย่ามา พுகกับข้าถึงบรรดาผู้ธรรมแท้จริงพวกเขาจะถูกจมน้ำตาย ”

(ฮุด: 37)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงบัญชาให้ท่านนบีนูหฺ ﷺ สร้างเรือเพื่อรอเวลาที่พระองค์ทรงกำหนดสำหรับการลงโทษที่จะเกิดขึ้น ท่านนบีนูหฺ ﷺ เลือกสถานที่บริเวณนอกเมือง ห่างออกไปจากทะเล ท่านรวบรวมไม้และเครื่องมือแล้ว จึงเริ่มทำงานทั้งกลางวันกลางคืน เพื่อการสร้างเรือ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ผ่านมาพบเห็นต่าง เยาะเย้ยท่านอย่างต่อเนื่อง ด้วยความไม่รู้ โดยกล่าวเชิงเหยียดหยามท่านว่าท่านได้เปลี่ยนอาชีพจากการเป็นนบีนบีนูหฺ ﷺ เป็นช่างไม้ อิบน์ อับบาส ได้กล่าวว่า “ไม่มีแม่น้ำหรือทะเลบนแผ่นดินก่อนเหตุการณ์น้ำท่วมโลก พวกเขาจึงเยาะเย้ยท่านนบีนบีนูหฺ ﷺ ” ท่านนบีนูหฺ ﷺ ตอบกับพวกเขาเหล่านั้นว่า ท่านจะรู้ว่าใครจะตกอยู่ภายใต้ความอับอาย และความทุกข์ทรมานด้วยการลงโทษอันอัปยศที่จะมาถึงในเวลาอันใกล้ (Sa'id 'Abd al-'Azim, 2002: 55)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้เล่าเหตุการณ์ในตอนนั้นไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَيَصْنَعُ الْفُلَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا ۗ ۝۳۸﴾

﴿ مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ۗ ۝۳۹﴾

﴿ فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ ۗ ۝۴۰﴾

﴿ مَقِيمٌ ۗ ۝۴۱﴾

(39-38 : ۞)

ความว่า “ และเขาได้สร้างเรือ และคราใดที่บุคคลชั้นนำจากหมู่ชนของผ่านเขา(นูหฺ) พวกเขาก็เยาะเย้ยเขา เขาก็จะกล่าวว่า “หากพวกท่านเยาะเย้ยพวกเรา แท้จริงเราก็จะเยาะเย้ยพวกท่าน เช่นเดียวกับที่พวกท่านเยาะเย้ย (38) แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่าผู้ใดที่การลงโทษอันอัปยศจะมายังเขา และการลงโทษอันยั่งยืนจะประสบแก่เขา (39) ”

(ฮุด: 38-39)

เรือถูกสร้างเสร็จแล้ว และท่านนบีนุหฺ عليه السلام นั่งรอคำบัญชาจากอัลลอฮฺ ﷻ ที่จะลงมายังเขา ทันใดนั้นน้ำได้พุ่งขึ้นมาอย่างพิสดารจากเตาอบ (หรืออีกพรรณานหนึ่ง ชาวอาหรับเรียกแผ่นดินว่าเตาอบ) ในบ้านของท่านซึ่งจะเป็นสัญญาณการเริ่มต้นแห่งอุทกภัย สัญญาณให้ท่านเริ่มปฏิบัติการ วันอันเลวร้ายมาถึงเมื่อเตาอบในบ้านของท่านเอ้อลั่นไปด้วยน้ำ ท่านรีบเร่งเปิดเรือและเรียกผู้ศรัทธา และเขาได้นำสัตว์ทุกชนิดทั้งแมลงและนกอย่างละคู่เพศผู้และเพศเมีย ขึ้นไปกับเขา เมื่อผู้คนเห็นเขานำสัตว์เหล่านั้นขึ้นไปบนเรือ พวกเขาหัวเราะลั่น และกล่าวหาว่าท่านบ้าไปแล้วจะเอาสัตว์เหล่านั้นขึ้นเรือไปทำไม

อัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงอำนาจเล่าเรื่องน้ำและลักษณะของอุทกภัยว่า

﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا فَإِذَا جَاءَ
 أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
 وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي
 الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُخْرَقُونَ ﴿٢٧﴾ ﴾

﴿ ٢٧ 〉 ل : 27

ความว่า “ดั่งนั้น เราจึงวะฮีย์แก่เขาให้ต่อเรือภายใต้การคุ้มครองของเราและคำสั่งสอนของเรา และเมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึงน้ำในเตาก็จะเดือดพุ่งเจ้าจงบรรทุกทุกชนิดของสัตว์เป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย นอกจากผู้ที่คำดำรัสได้บันทึกไว้ก่อนแล้ว (ให้หายนะ) ในหมู่พวกเขา (ที่ไม่ยอมศรัทธา) และเจ้าอย่าได้ขอช่วยเหลือเขา ในบรรดาผู้ที่อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกให้จมน้ำตาย”

(อัลมูมิญูน: 27)

อัลลอฮฺ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ ﴾

(40 : 40)

ความว่า “ จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มา และบนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น เรากล่าวว่า ”จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดเป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย เว้นแต่ผู้ที่พระคำรัสได้กำหนดแก่เขาไว้ก่อน และผู้ศรัทธา แต่ไม่มีผู้ศรัทธาร่วมกับเขา นอกจากจำนวนเล็กน้อย”

(สูด: 40)

อัลลอฮฺ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّهِمِرٍ ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَلْوَجِ وُدُورٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَن كَانَ كَفِرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مَّدَكِرٍ ﴿١٥﴾ ﴾

(15-11 : 15)

ความว่า “ ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้น้ำฝนตกลงมาอย่างหนัก (11) และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำไหลพุ่ง ดังนั้น น้ำฝนและตาน้ำได้มาบรรจบกันตามกิจการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว (12) และเราได้บรรทุกเขาไว้ในเรือที่ทำด้วยแผ่นไม้กระดาน และตอกติดด้วยตะปู (13) มัน (เรือ) ได้แล่นไปต่อ

หน้าเรา (ภายใต้การคุ้มครองของเรา) เป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่ถูก
ปฏิเสธ(14)และ โดยแน่นอนเราได้ทิ้งมันไว้เป็นสัญญาณหนึ่ง แต่
มีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น(15)”

(อัลเกาะมัร: 11-15)

กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ที่ปฏิเสธศรัทธาต่างประสบกับภัยพิบัติด้วยการ
จมน้ำและพระองค์ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้นจากภัยพิบัติในครั้งนั้น

อัลลอฮฺ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَأَجْنَبْنَاهُ وَالدِّينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّكَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴾

﴿ ظك: 64 ﴾

ความว่า “แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธนูหฺ ภายหลังจากเราได้ช่วยเหลือ และ
บรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรือให้รอดพ้น และเราได้ให้บรรดาผู้ที่
ปฏิเสธ โองการทั้งหลายของเราจมน้ำ แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็น
กลุ่มชนที่มีคบอด”

(อัล-อะฮฺรอฟ: 64)

อัลลอฮฺ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَأَجْنَبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ
الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ ﴾

﴿ ظ: 119-120 ﴾

ความว่า “ดังนั้นเราได้ช่วยเหลือและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาให้อยู่ใน เรือที่
เต็มเปี่ยม(119) แล้วเราได้ให้พวกที่เหลืออยู่จมน้ำตาย(120)”

(อัลซุฮฺรออู: 119-120)

อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴾ (٧٢)

﴿ ظك: 72 ﴾

ความว่า “แล้วเราได้ช่วยเขา และบรรดาผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเอ็นดูเมตตาจากเรา และเราได้ตัดขาดซึ่งคนสุดท้ายของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ โองการทั้งหลายของเรา และมีเคยปรากฏ ฎ ว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา”

(อัล-อะฮฺรอฟ: 72)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้นจากภัยพิบัติด้วยความเอ็นดูเมตตาจากพระองค์ และได้ทำให้มันเป็นสัญญาณหนึ่งแก่ประชาชาติ

อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴾ (١٥)

﴿ 15 : ٤ ﴾

ความว่า “ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและพวกพ้องในเรือให้รอดพ้น และเราได้ทำให้มันเป็นสัญญาณหนึ่งแก่ประชาชาติ”

(อัลอังกะบุด: 15)

ภรรยาของท่านนบีนุหฺ ﷺ ก็เป็นหนึ่งในผู้ที่กาฟิรปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟังต่อท่าน โดยการปฏิเสธศรัทธาต่อ ท่านอย่างลับๆ แต่แสดงออกต่อหน้า ท่านให้ท่านคิดว่าเธอเชื่อตาม ดังนั้นเธอจึงไม่ร่วมไปกับท่านด้วยรวมทั้งลูกๆบางคนของท่านด้วย

บรรดาผู้รู้ศาสนา (อุละมาอ์) มีหลายพรรคในเรื่องของบรรดาผู้ที่ขึ้นเรือไปกับ ท่านนบี ﷺ อิบน์ อับบาส กล่าวว่า มีแปดสิบคน รวมถึงสตรีด้วย ขณะที่กะอับ อัลอะสุบรี กล่าวว่า มีเจ็ดสิบสองคน และคนอื่นๆบอกว่ามีสิบคน (Ibn Kathīr, 1997: 104)

น้ำพุออกจากรอยแยกของโลก ไม่มีรอยแยกใดที่น้ำไม่ได้พุ่งขึ้นมา น้ำฝนมี ปริมาณมากชนิดที่ไม่เคยพบเห็นกันมาก่อน น้ำฝนตกลงมาจากท้องฟ้าอย่างต่อเนื่องผนวกรวมเข้ากับน้ำที่พุ่งออกมาจากรอยแตกของโลก ระดับน้ำจึงสูงขึ้นชั่ว โมงต่อชั่วโมง น้ำทะเลและคลื่นกลืนกินแผ่นดิน สภาพภายในของโลกยับตัวในทิศทางที่แปลกออกไป พื้นมหาสมุทรยกระดับขึ้น ท่วมแผ่นดินฉับพลัน แผ่นดินได้จมลงสู่ผืนน้ำเป็นครั้งแรก

อัลลอฮ์ ﷻ บอกเราถึงเรื่องราวในครั้งนั้นว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۗ ﴾

(5 :)

ความว่า “(เพราะ) ก่อนหน้าพวกเขา นั้น หมู่ชนของนู หุและพลพรรคต่างๆ หลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว และทุกๆ ประชาชาติได้ตั้งใจที่จะทำลายล้างเราะฮูลของพวกเขา และ ได้เล็งด้วยความเท็จเพื่อที่จะลบล้างความจริงให้สูญสิ้นไป ดังนั้นข้าจึงได้เอาโทษพวกเขา แล้วเป็นอย่างไบบ้างการลงโทษของข้า”

(ฮอฟีร: 5)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ย้ำถึงการลงโทษของพระองค์ที่มีสำหรับผู้กระทำความผิดบาปอันมากมาย และจะไม่มีผู้ใดช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้เว้นแต่ ความโปรดปรานเมตตาของพระองค์เท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾

(ع : 25)

ความว่า “อันเนื่องมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา พวกเขา จึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้า อยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะ ไม่ได้พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์”

(นุห: 25)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้เล่าเกี่ยวกับเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้น รวมถึงการโต้ตอบระหว่าง ท่านนบีนุหฺ ﷺ กับลูกชายของท่าน การร้องเรียนของท่านต่อพระองค์ว่าลูกชายของท่านเป็นหนึ่งในครอบครัวของท่าน พระองค์จึงได้ตรัสให้ท่านทราบว่แท้จริงลูกชายของท่านไม่ได้นับว่าเป็น หนึ่งในครอบครัวของท่านเนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของเขา และพระองค์ยังได้เล่าเหตุการณ์ หลังจากน้ำท่วมอันมาซึ่งความสาดิ สงบสุข

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرُهَا وَمُرْسُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَّعِصْمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسَّامَاءِ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى

نُوحٍ رَبِّهِ، فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ
 أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
 صَالِحٍ فَلَا تَتَّخِذْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْظَمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنْوُحُ أَهْبِطْ
 بِسَلْمَةٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَنَمِتُهُمْ فِي
 يَمْسُهُمْ مَتًّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

(48-41 : ٤)

ความว่า “และเขากล่าวว่า “พวกท่านจงลงในเรือด้วยพระนาม
 ของอัล ลอฮฺ ทั้งในยามแล่นของมันและในยามจอดของมัน
 แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ (41) และ
 มันแล่นพาพวกเขาไปท่ามกลางคลื่นลูกเท่าภูเขา และนู หุ ได้ร้อง
 เรียกลูกชายของเขาซึ่งอยู่อย่าง โดดเดี่ยว “โอ้ลูกของฉันเอ๋ย จงมา
 โดยสารเรือกับเราเถิด และเจ้าอย่าอยู่ร่วมกับผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย ”
 (42) เขา(ลูกชาย) กล่าวว่า “ฉันจะไปอาศัยอยู่กับลูกหนึ่ง มันจะ
 ค้ำครองฉันจากน้ำนี้ได้ ” เขา(นูหุ) กล่าวว่า “ไม่มีผู้ใดค้ำครอง
 ในวันนี้จากพระบัญชาของอัลลอฮฺ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรง
 เมตตา ” และคลื่นได้ซัดเข้ามาระหว่างเขาทั้งสอง และเขา (ลูก
 ชาย) ได้อยู่ในหมู่ผู้จมน้ำ (43) และได้มีเสียงกล่าวว่า “แผ่นดิน
 เอ๋ย จงกลืนน้ำของเจ้า และฟ้าเอ๋ย จงหยุด ” และน้ำได้ลดลงและ
 กิจการได้ถูกตัดสิน และมันได้จอดเทียบอยู่ที่ภูเขาญะดีศ และ ได้มี
 เสียงกล่าวว่า “ความหายนะจงประสบแก่หมู่ชนผู้อธรรมเถิด ”
 (44) และนูหุ ได้ร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า “ข้าแต่
 พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ แท้จริงลูกชายของข้าพระองค์เป็นคน
 หนึ่งในครอบครัวของข้าพระองค์ และแท้จริงสัญญาของ
 พระองค์นั้นเป็นความจริง และพระองค์ ท่านนั้นทรงตัดสินเที่ยง
 ธรรมยิ่ง ในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย (45) พระองค์ทรงตรัสว่า “โอ้

นุหุเอ๋ย แท้จริงเขามิได้เป็นคนหนึ่งในครอบครัวของเจ้า แท้จริง การกระทำของเขาไม่ดี ดังนั้นเจ้าอย่าร้องเรียนต่อข้าในสิ่งที่เจ้า ไม่มีความรู้ แท้จริงข้าขอเตือนเจ้าที่เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้มั่งมาย (46) เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้า พระองค์ ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ท่าน ให้พ้นจากการ ร้องเรียนต่อพระองค์ท่านในสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่มีความรู้ในเรื่อง นั้น และหากพระองค์ไม่ทรงอภัยแก่ข้าพระองค์ และไม่ทรง เมตตาข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน ” (47) ได้มีเสียงกล่าวว่า “โอ้ นุหุเอ๋ย จงลงไปจาก เรือด้วยความศานติ จากเรา และความจำเริญแก่เจ้า และแก่กลุ่มชนที่อยู่กับเจ้า และ กลุ่มชนอื่นที่เราจะให้พวกเขาหลงระเหิง แล้วการลงโทษอย่าง เจ็บปวดจากเราก็จะประสบแก่พวกเขา (48)” (สูด: 41-48)

ด้วยคำ บัญชาแห่งพระผู้เป็นเจ้า ความสงบได้กลับคืนสู่โลก น้ำลดระดับลง แผ่นดินแห้งตัวลงด้วยแสงอาทิตย์ อุทกภัยได้ทำความสะอาด โลกแห่งผู้ปฏิเสธ และผู้ยึดถือพระเจ้า หลายองค์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยการจมน้ำ และทรงช่วยเหลือท่าน นบีนูหฺ ﷺ และผู้ศรัทธาจากภัยพิบัติอันร้ายแรง พระองค์ทรงให้ลูกหลานของท่านที่ยังคงมีชีวิตรอยู่ สืบทอดเชื้อสายจากท่านและพระองค์ทรงยกย่องเกียรติคุณของท่านในหมู่ประชาชาติรุ่นหลังๆ ทั้งหลาย เพราะท่านอยู่ในหมู่ปวงบ่าวผู้ศรัทธามั่นต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ ﴿٧٦﴾ مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ۚ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ

﴿٧٧﴾ أَبَاقِينَ ۚ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ

﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

﴿٨٢﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٣﴾

ความว่า “และเราได้ช่วยเขาและชุมชนของเขาให้พ้นจากทุกภัยอันมหันต์(76)และเราได้ให้ลูกหลานของเขายังคงมีชีวิตเหลืออยู่(77) และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ (78)ความศานตจึงมีแด่หนูในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย(79)แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย (80) แท้จริง เขา (หนู) อยู่ในปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา(81) แล้วเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย(82)”

(อัสซื่อฟฟาต: 76-82)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงให้อุทกภัยครั้งนี้เป็นเครื่องเตือนสติแก่บรรดาผู้ศรัทธา เพื่อให้พวกเขาได้จดจำถึงการลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้อย่างแม่นยำ

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيًّا ﴿١٢﴾ أذِّنْ وَعِيتٌ ﴿١٣﴾ ﴾

(12-11 : 4

ความว่า “เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น แท้จริงเรา ได้บรรทุกพวกเจ้าไว้ในเรือของหนู(11)เพื่อเราจักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติแก่พวกเจ้า และหูที่สำเนียงจะได้จดจำมันไว้อย่างแม่นยำ(12)”

(อัลฮากเกาะฮ์: 11-12)

2.5 มุอฺญิซะฮฺ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีนูหฺ ﷺ

มุอฺญิซะฮฺ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีนูหฺ ﷺ นั้นได้มีการพูดถึงมากมาย เพราะการทรมานเพื่องานอะฮฺลุสสุนนะฮฺที่เป็นหน้าที่หลักของบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷻ สำหรับ มุอฺญิซะฮฺ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีนูหฺ ﷺ นั้นสามารถจำแนกออกเป็นข้อๆ ดังนี้

2.5.1 ท่านนบีนุหฺ عليه السلام เป็นเราะสุลท่านแรกของโลก ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งเพื่อทำการอะวะษุผู้คนสู่หนทางอันถูกต้อง

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1:ع)

ความว่า “ แท้จริงเราได้ส่งนุหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชาว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นุหฺ: 1)

อายะฮฺข้างต้นได้กล่าวถึงการที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงส่งท่านนบีนุหฺ عليه السلام ไปยังหมู่ชนของเขาโดยบัญชาให้กล่าวตักเตือนพวกเขาว่า การลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นไม่ช้าก็เร็ว คือทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และได้ประกาศให้พวกเขาทราบอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจนว่า ท่านนั้นคือผู้ตักเตือนอันซัดแข็งของพวกเขา ดังนั้นหน้าที่ของพวกเขา ก็คือ การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เพียงองค์เดียว เพราะมันคือแนวทางที่ถูกต้องและเป็นรากฐานแห่งการดำเนินชีวิต และได้ทำการกำชับให้ยำเกรงต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียว เพราะมันเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแท้จริงในการรักษาความเที่ยงธรรมของมนุษย์ และการเชื่อฟังปฏิบัติตาม เราะสุล นับได้ว่าเป็นแนวทางสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

อายะฮฺข้างต้นเป็นการกล่าวถึงการที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งท่านนบีนุหฺ عليه السلام ให้ทำหน้าที่อะวะษุตักเตือนหมู่ชนของเขา โดยที่สำนวนของอายะฮฺไม่ได้กล่าวถึงการแต่งตั้งท่านให้เป็นเราะสุลท่านแรก แต่หากทำการค้นคว้าวิจัยจากอายะฮฺในอัลกุรอานทั้งหมด และการอธิบายอัลกุรอานจากรุละมาอ์หลายๆท่านย่อมเข้าใจได้ว่าท่านนบีนุหฺ عليه السلام นั้นเป็นเราะสุลท่านแรก แต่เพื่อให้เกิดความกระจ่างในเรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยขอยกหะดีษที่รายงานโดยอบูสุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه ที่กล่าวเกี่ยวกับอัสซะฟาอะฮฺ (ความช่วยเหลือในวันกิยามะฮฺ) ในหะดีษดังกล่าวนี้ รายงานโดย

อัลบุกอริย์ซึ่งถือเป็นหะดีษเศาะหิห์ที่น่าเชื่อถือมากที่สุด ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เล่ายืนยันด้วยสำนวนที่ชัดเจนว่าท่านนบีนูหฺ ﷺ เป็นเราะสุลท่านแรกดังนี้

ط م ل ع : ل ل ح ظ ط
 ((ظ غ ق))

(مُحَمَّدٌ ﷺ 3340 : 1998 ط م 194 : 1998 ح ط)

ความว่า “(นบีอาดัมได้กล่าวแก่นุญญ์ทั้งหลายว่า)พวกเจ้าทั้งหลายจงไปหานูหฺเถิด แล้วพวกเขาทั้งหลายก็ได้ไปพบนูหฺ และพวกเขาได้กล่าวไว้ว่า โอ้นูหฺ ท่านเป็น เราะสุลคนแรกที่ได้ถูกส่งมายังมนุษยโลก”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1998: 3340 และ Muslim, 1998: 194)

2.5.2 ท่านนบีนูหฺ ﷺ เป็นหนึ่งในบรรดา “อูลลอะซมี”²⁰ 5 ท่าน อันได้แก่ ท่านนบีนูหฺ ﷺ ท่านนบีอิบรอฮีม ﷺ ท่านนบีมุซา ﷺ ท่านนบีอิซา ﷺ และท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا

إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا

تُفَرِّقُوا فِيهِ

﴿ ط غ م : 13 ﴾

²⁰ อูลลอะซมี หมายถึง บรรดาเราะสุลที่มีจิตใจตั้งมั่น ผู้ที่มีประวัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ต้องพบพานกับอุปสรรคที่สาหัส และได้รับการยกย่องจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้เป็นเราะสุลที่มีฐานะที่สูงกว่าบรรดาเราะสุลท่านอื่นๆ (‘Aḥfāf ‘Aliy al-Najjār, 2009: 11)

ความว่า “ พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูหฺ และที่เราได้วะสุ ยูแก่ เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม แ ละมุซา และอิซฮ่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่อง ศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตังภาคีที่เจ้าเรียกร้อง เชิญชวน พวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮฺทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์ผู้ที่ผินหน้าสู่ พระองค์ ”

(อิซฮอรอ: 13)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِءِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

﴿ ٨١ ﴾

﴿ ٨١ ﴾

﴿ ٨١ ﴾

ความว่า “ และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮฺ ได้ทรงเอาข้อสัญญา แก่นบีทั้งหลายว่า สิ่งที่มาได้ให้แก่พวกเจ้านั้น ไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ กิตี และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาก็ดี ภายหลัง ได้มีร่อซูลคนใดมายังพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ยืนยันในสิ่งที่มีอยู่กับพวก เจ้าแล้ว แน่نونพวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขา และช่วยเหลือเขา พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้ายอมรับและเอาข้อสัญญาของข้าคังกล่าว นั้นแล้วไซ้ไหม พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ยอมรับแล้ว พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเป็ นพยานเถิด และข้าก็อยู่ในหมู่เป็ นพยานร่วมกับพวกเจ้าด้วย”

(อาละอิมรอน: 81)

อาเยฮุที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นมีสำนวนและความหมายอย่างชัดเจนเกี่ยวกับบรรดา
อูลูอ์ซมีทั้ง 5 ท่าน อันได้แก่ ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ท่านนบิอิบรอฮีม عليه السلام ท่านนบีมูซา عليه السلام ท่านนบิ
อิซา عليه السلام และท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นบรรดาผู้ที่มีประวัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยที่พวกเขาต้อง
รับผิดชอบกับงานอะวะฮฺที่หนักหน่วง ต้องพบพานอุปสรรคที่สาหัสและได้รับการยกย่อง
จากอัลลอฮฺ ﷻ ให้เป็นเราะฮฺตุลที่มีฐานะที่สูงกว่าบรรดาเราะฮฺตุลท่านอื่นๆ

2.5.3 ท่านนบีนุหฺ عليه السلام เป็นบิดาคคนที่สองแห่งมนุษยชาติ เนื่องจากเผ่าพันธุ์มนุษย์สืบเชื้อ
สายมาจากท่าน เพราะหลังจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลก ไม่มีใครรอดชีวิตจาก เหตุการณ์นี้เลยนอกจาก
ท่าน บรรดาลูก ๆ ของท่านและสาวกผู้ซื่อสัตย์บางคนเท่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنْ

الْكُرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِيْنَ ﴿٧٧﴾ وَرَكَّعْنَا عَلَيْهِ فِي

الْآخِرِيْنَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمْ عَلٰى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِيْنَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ

﴿ ٨٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخِرِيْنَ ﴿٨٢﴾

ع: 75-82)

ความว่า “ และโดยแน่นอนนุหฺได้ร้องขอเราดั่งนั้นผู้ตอบสนอง
ช่างประเสริฐเสียนี้กระไร (75) และเราได้ช่วยเหลือเขาและชุมชนของ
เขาให้พ้นจากทุกข์ภัยอันมหันต์ (76) และเราได้ให้ลูกหลานของ
เขายังคงมีชีวิตเหลืออยู่ (77) และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ)
แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ (78) ความसानติจึงมีแด่नुหฺในหมู่
ประชาชาติทั้งหลาย (79) แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทน
ผู้กระทำความดีทั้งหลาย (80) แท้จริง เขา (นุหฺ) อยู่ในปวงบ่าว
ของเราผู้ศรัทธา (81) แล้วเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย (82)”

(อัศศ็ือฟฟาต: 75-82)

อัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงอำนาจเล่าเรื่องน้ำว่า

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾

(40 : ๕)

ความว่า “ จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มา และบนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น เรากล่าวว่า ”จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดเป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย เว้นแต่ผู้ที่พระคำรัสได้กำหนดแก่เขาไว้ก่อน และผู้ศรัทธา แต่ไม่มีผู้ศรัทธาร่วมกับเขานอกจากจำนวนเล็กน้อย”

(สูด: 40)

อายะฮ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงลงโทษบรรดาผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์ด้วยการทำให้น้ำท่วมโลก และพระองค์ทรงช่วยเหลือท่านนบีนูหฺ ﷺ และกลุ่มชนของท่านที่ศรัทธาซึ่งมีเพียงจำนวนน้อยให้พ้นจากภัยพิบัติดังกล่าว หลังจากนั้นพระองค์ทรงให้มนุษย์ โลกสืบเชื้อสายมาจากท่านและลูกหลานของท่าน

2.5.4 ท่านนบีนูหฺ ﷺ มีอายุยืน และใช้เวลาในการเผยแพร่ศาสนายาวนานที่สุด

ท่านนบีนูหฺ ﷺ ทำหน้าที่อะวะฮฺเชิญชวนกลุ่มชนของท่านสู่การเคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์และหันห่างจากการสักการะบุชารูปปั้นเจว็ดต่าง ๆ ที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้ทำการสักการะแต่กาลก่อน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (59)

(59: ظك)

ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งนูหฺ ไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ประช ชาติของฉันทงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้ว อื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันทงการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน”

(อัล-อะอฺรอฟ: 59)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงการตะอวะฮฺของท่านนบีนูหฺ ﷺ ไว้ในอัลกุรอานอีกว่า

﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ﴾ (26)

(26: 26)

ความว่า “คือพวกท่านอย่าเคารพอิบาดะฮฺผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ แท้จริงฉันทงการลงโทษในวันอันเจ็บปวด”

(ฮุค: 26)

ท่านนบีนูหฺ ﷺ ยังได้ทำการตักเตือนกลุ่มชนของท่านให้หันสู่ความถูกต้องโดยการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวและปฏิบัติตามคำสอนของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ
وَأَطِيعُونَ ﴿٣﴾ ﴾

(3-2 : ٤)

ความว่า “เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้
ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน (2)พวกท่านจงเคารพภักดี
อัลลอฮ์ เคารพ และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติ ตาม
ฉัน(3)”

(นุหฺ: 2-3)

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ทำการคะอะวะฮฺกลุ่มชนของท่านอย่างไม่ย่อท้อ ถึงแม้จะถูก
ปฏิเสธ ยิ่งไปกว่านั้นท่านได้เพิ่มการคะอะวะฮฺของท่านทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างต่อเนื่องด้วย
ความเหนื่อยยาก และยังคงปฏิบัติหน้าที่ทุกวิถีทางที่จะกระทำได้ ทั้งโดยทางเปิดเผยและโดยทางลับ
ด้วยการบอกข่าวดีสำหรับผู้ศรัทธา และข่าวร้ายสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ
กลุ่มชนของท่านยังคงคือรื้อนปฏิเสธ โต้เถียง และเยาะเย้ยท่านด้วยการกระทำต่าง ๆ นานา
แต่ท่านยังคงอดทน จนกระทั่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้มีวะฮีย์แก่ท่านว่าจะไม่มีผู้ศรัทธาเพิ่มจากที่ได้ศรัทธา
ไปแล้ว ซึ่งมีจำนวนน้อยเท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوْحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ ﴾

(36 : ٤)

ความว่า “และได้มีวะฮีย์แก่นูหฺ ว่า แท้จริงจะไม่มีผู้ใดจากหมู่ชน
ของเจ้าศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น เจ้าอย่าเศร้าหมอง
ในสิ่งที่พวกเขากระทำ”

(ฮุด: 36)

ท่านนบีนูหฺ عليه السلام ได้ทำการละอวະฮฺเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี ด้วยความอดทน
และเหนียวยาก แต่ยังได้รับการปฏิเสธจากกลุ่มชนของท่าน การลงโทษอย่างเจ็บปวดจึงประสบแก่
พวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا

خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

(14 : ๕) ﴿

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา และ
เขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้น
อุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

(อัลอังกะบูต: 14)

2.6 การเสียชีวิตของท่านนบีนูหฺ عليه السلام

อัลกุรอานได้วาดภาพที่แท้จริงของเรื่องราวของ ท่านนบีนูหฺ عليه السلام เราไม่รู้ว่
เรื่องราวของ ท่านกับผู้คนของ ท่านนั้นได้ ดำเนินต่อไปเช่นไร เรื่องที่เราได้รู้ทั้งหมดหรือสามารถ ถ
ค้นคว้าได้คือ อัลลอฮฺ ﷻ ได้เล่าว่า

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾﴾

(77 : ๕) ﴿

ความว่า “ และเราได้ให้ลูกหลานของเขายังคงมีชีวิตเหลืออยู่”

(อัสซื่อฟาต: 77)

ลูกของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ซึ่งมีกันอยู่ 5 คน คนหนึ่งตายไปกับน้ำท่วม ชื่อ ชาม (شام) ซึ่งอะฮฺลุลคิตาบ²¹ เรียกว่า “กันฮาน” (كانان) อีกคนชื่อ อุบิร (عوبر) เป็นผู้หญิง ซึ่งได้ตายไปก่อนน้ำลด หรือบางคนบอกว่าตายไปกับน้ำท่วมด้วยอีก 3 คนที่เหลือรอดมาได้แก่ ชาม (شام) عابر (عابر) และยาฟิษ (يافس) (Ibn Kathir, 1997: 104)

ชามเป็นต้นตระกูลอหารับ ฟาริซีย์ และโรม ส่วน ฮาม เป็นต้นตระกูล กิบฎีย์ (นิโกร) ชูดาน (อียิปต์) และเบอร์เบอร์ (กลุ่มคอเคซอยด์แถบแอฟริกาตอนเหนือ) และยาฟิษ เป็นต้นตระกูลเตอร์ก เสาะกอลิบะฮฺกับยะฮฺญุญญ์และมะฮฺญุญญ์ (ชนเผ่าสลาฟ) (Ibn Kathir, 1997: 111)

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ใช้ชีวิตกับการคะอะวะฮฺเป็นเวลาอันยาวนาน อัลลอฮฺ ﷻ ได้เล่าเกี่ยวกับจำนวนอายุของท่านเพียงบางส่วน แต่มีใช้จำนวนอายุทั้งหมดของท่านเริ่มตั้งแต่กำเนิดจนถึงเสียชีวิตแต่อย่างไร

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا

خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

(14 : ๑๔)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปี เว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้นอุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

(อัลอังกะบุต: 14)

²¹ อะฮฺลุลคิตาบ เป็นคำในภาษาอาหรับ หมายถึง ชาวคัมภีร์ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานจากอัลลอฮฺ ﷻ นั่นคือ ชาวยิว และคริสต์ (Ahmad Zaghāl Sādiq, 2007:36)

อิบนุอาศูร (Ibn ‘Ashūr, 2000: 20/146) ได้บรรยายอธิบายอายะฮ์นี้ว่า “อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงระยะเวลา 950 ปี ในการทำการคอะวะฮ์ของท่าน นบีฮุฎัยฟะฮ์ (رضي الله عنه) ต่อกลุ่มชนของท่าน มิใช่จุดประสงค์ในการบอกถึงอายุของท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ (رضي الله عنه) ในช่วงที่อัลลอฮ์ (ﷻ) ทำการแต่งตั้งท่านเพื่อเริ่มทำหน้าที่คอะวะฮ์กลุ่ม มชนของท่านแต่อย่างใด และอุละมาอ์คัฟชีรได้มีความคิดเห็นต่างกันในเรื่องนี้ด้วย”

อิบนุญะฮิซียะฮ์ (Ibn al-Jauziy, 1994: 6/130) ได้กล่าวถึงความคิดเห็นของ อุละมาอ์เกี่ยวกับอายะฮ์ข้างต้นซึ่งเกี่ยวข้องกับอายุของท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ (رضي الله عنه) ออกเป็น 5 ความคิดเห็นต่อไปนี้

ความคิดเห็นที่ 1: ท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ (رضي الله عنه) ถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่คอะวะฮ์หลังจากอายุได้ 40 ปี และได้ใช้ชีวิตในการเชิญชวนกลุ่มชนของท่านเป็นเวลา 950 ปี และใช้ชีวิตหลังจากเหตุการณ์น้ำท่วมเป็นเวลา 60 ปี โดยใช้หลักฐานอ้างอิงจากหะดีษที่รายงานโดยยูซุฟ บิน มะฮฺรอนจากท่านอบูสุรอบเราะฮ์ (رضي الله عنه) กล่าวว่า ท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ (رضي الله عنه) กล่าวว่า

ط ه غ ظ))
 ظ ل ف ظ ه
 ((ظ ه

(4005: ع . حمه . ظ)

ความว่า “อัลลอฮ์ (ﷻ) ได้ทรงแต่งตั้งท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ (رضي الله عنه) เมื่อท่านอายุ 40 ปี และท่านได้อยู่ร่วมกับกลุ่มชนของท่านเพื่อทำการคอะวะฮ์พวกเขาเป็นเวลา 950 ปี และใช้ชีวิตหลังจากเหตุการณ์น้ำท่วมเป็นเวลา 60 ปี จนกระทั่งมนุษย์เริ่มมากขึ้นและได้กระจายตามที่ต่างๆ”

(รายงาน โดย al-Hakim, ม.ป: 4005)

ความคิดเห็นที่ 2: ท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ (رضي الله عنه) มีชีวิตอยู่รวมถึงการใช้เวลาในการเชิญชวนกลุ่มชนของท่านเป็นเวลา 950 ปี และใช้ชีวิตหลังจากเหตุการณ์น้ำท่วมเป็นเวลา 70 ปี รวมอายุของท่านอายุทั้งหมด 1020 ปี

ความคิดเห็นที่ 3: ท่านนบีฮุฎัยฎะ ถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ตะอวะฮ์กลุ่มชนของท่านเมื่อท่านมีอายุ 350 ปี และใช้ชีวิตในการเชิญชวนกลุ่มชนของท่านเป็นเวลา 950 ปี และใช้ชีวิตหลังจากนั้นอีกเป็นเวลา 350 ปี (รวมแล้วท่านมีอายุ 1650 ปี)

ความคิดเห็นที่ 4: ท่านนบีฮุฎัยฎะ ได้ใช้ชีวิตร่วมกับกลุ่มชนของท่านก่อนที่จะได้รับคำบัญชาให้ทำหน้าที่ตะอวะฮ์เป็นเวลา 300 ปี และใช้ชีวิตในการเชิญชวนกลุ่มชนของท่านเป็นเวลา 300 ปี และใช้ชีวิตหลังจากเหตุการณ์น้ำท่วมเป็นเวลา 350 ปี (รวมแล้วท่านมีอายุ 950 ปี)

ความคิดเห็นที่ 5: อายุขันธ์ของท่านนบีฮุฎัยฎะ ทั้งหมด (ตั้งแต่กำเนิดรวมถึงการตะอวะฮ์กลุ่มชนของท่านจนกระทั่งเสียชีวิต)

ในขณะที่เขาจะตาย เขาได้ขอร้องให้ลูกชายของเขาสักการะอัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวแล้วเขาก็จากไป

อับดุลลอฮ์ อิบน์อัมรฺ รายงานว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เล่าถึงคำสั่งเสียของท่านนบีฮุฎัยฎะ ต่อลูกๆของท่านก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตไว้ในหะดีษว่า

ط (ط) ظ ظ
ظ : في ل ط ط ظ ل ظ ظ
ظ ظ غ ظ ظ
ظ ظ ظ ظ ظ ظ
ظ ظ ظ ظ ظ ظ
ظ ظ ظ ظ ظ ظ

□ (548 : 1998 م غ ظ)

ความว่า “เมื่อการตายของท่านนบีฮุฎัยฎะ มาถึง เขาแนะนำตักเตือนลูกของเขาว่า แท้จริงฉันจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับ เรื่องราวสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นหลังจากนี้ ฉันขอสั่งให้เจ้าทำสองสิ่ง และเตือนให้ระวังต่อสองสิ่งเช่นกัน ฉันขอสั่งให้เจ้าศรัทธาว่าไม่

มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ หากนำชั้นฟ้าและแผ่นดินทั้งเจ็ดมาวางไว้ที่ด้านหนึ่งของตาชั่งและนำคำว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก อัลลอฮฺ ﷻ มาวางที่อีกด้านหนึ่ง สิ่งหลังจะหนักกว่า และถึงแม้ว่า ชั้นฟ้าและแผ่นดินทั้งเจ็ด จะมีความมั่นคงเท่าใด มันจะอ่อนแอต่อคำว่า ไม่ มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก อัลลอฮฺ ﷻ และการสรรเสริญต่ออัลลอฮฺ แท้จริงมันการสรรเสริญในทุกเรื่อง และนำมาซึ่งรฐกิติของสิ่งที่ถูกสร้าง(มนุษย์)

(บันทึกโดย Al-Bukhāriy, 1998: 548)

มีการเล่ากล่าว วกันว่าสุสานของท่านนบีนุหฺ ﷺ อยู่ที่มัสยิดอันศักดีศิห์ อยู่ที่ “มักกะฮฺ” ขณะที่คนอื่นๆ กล่าวว่าเขาถูกฝังที่เมือง “บะอฺละบัก” ในอิรัก (Ibn Kathīr, 1997: 102-105) อัลลอฮฺ ﷻ เท่านั้นผู้รู้ดียิ่ง

2.7 การกล่าวถึงท่านนบีนุหฺ ﷺ ในอัลกุรอาน

ชื่อของท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานทั้งหมดเป็นจำนวน 43 ที่ และได้ถูกกล่าวไว้ในหลายๆ สุเราะฮฺ เช่น สุเราะฮฺอัลอะอฺรอฟ สุเราะฮฺฮุุด สุเราะฮฺอะฮฺมัดมูมิญญิน สุเราะฮฺอิซซุอรอฺ และอัลเกาะมัร นอกจากนี้พระองค์ยังให้เกียรติท่าน โดยตั้งชื่อ สุเราะฮฺหนึ่งในอัลกุรอานว่า “สุเราะฮฺนุหฺ” อีกด้วย ในสุเราะฮฺนุหฺและสุเราะฮฺฮุุดนี้ได้กล่าวถึงประวัติของท่านนบีนุหฺ ﷺ ไว้อย่างละเอียด

2.7.1 อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีนุหฺ ﷺ เป็นการยกย่องให้เกียรติท่าน โดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

1) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۗ ﴾

(163 : ๕ ๕)

ความว่า “ แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มี
โองการแก่นูหุ และบรรดานบีหลังจากเขา”

(อิน-นิซาอู: 163)

2) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى

الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

الن ۱ ظل: 33)

ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮฺ ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและนูหุ และ
วงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่า
ประชาชาติทั้งหลาย”

(อาละอิมรอน: 33)

3) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا

هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ ۖ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ

يُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

ط ل ل ل: 84)

ความว่า “ และเราได้ให้เขา ซึ่งอิสฮาก และยะอู กุบ ทั้งหมดนั้น
เราได้แนะนำแล้ว และนูหุเราก็ได้แนะนำแล้วแต่ก่อน โน้น และ
จากลูกหลานของเขานั้นคือดาวิด และสุลัยมาน และอัยยูบและ
ยูซุฟและมูซา และฮารูน และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบ
แทนแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

(อัล-อันอาม: 84)

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾ ﴾

﴿ ظ : 3 ﴾

ความว่า “โอ้เผ่าพันธุ์ของเรา! ตีบรรทุก (ไว้) ในเรือ) กับนูหฺเอ๋ย
แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญู”

(อัลอิสรออ: 3)

5) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَامِينَ ﴿٧٩﴾ ﴾

□ (79-78 : ๘ ﴿ ظ □

ความว่า “และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชน
รุ่นหลัง ๆ (78) ความศานติงมีแด่เขา ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย
(79)”

(อัลศ็อฟฟาต: 78-79)

6) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ

حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا

نُتِلَى عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ ﴾

(58 :)

ความว่า “ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ ทรงโปรดปรานพวก
เขาให้เป็นนบีที่มีเชื้อสายจากอาดัมและจากเชื้อสายผู้ที่เราบรรทุก

ไว้ในเรือกับนุหุ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีม และอิสรออีล และจากเชื้อสายผู้ที่เราได้ชี้แนะทางและเราได้คัดเลือกไว้ เมื่อบรรดาโองการของพระเจ้าทรงกรุณาปราณีถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาจะก้มลงสujudและร้องไห้”

(มรียัม: 58)

2.7.2 อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีนุหุ ﷺ เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับบรรดานบี โดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ (١٣)

﴿ غ: ١٣ ﴾

ความว่า “พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นุหุ และที่เราได้วะฮยูแก่ เขาก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีมและมุซา และ อีซา ว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันใน เรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตักฟาคีที่เจ้าเรียกร้อง เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮฺทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์ผู้ที่คืนหน้าสู่พระองค์”

(อซซุรอ: 13)

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกำหนดบัญญัติศาสนาที่สะดวกง่ายดายแก่ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เสมือนกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่บรรดาเราะสุลและบรรดานบีที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นบรรดานบีที่ได้รับเกียรตินี้ เช่น ท่านนบีนุหุ ﷺ ซึ่งถือว่าท่านเป็นเราะสุลท่านแรกที่เป็นแบบอย่างในด้านการ

คะอวะฮฺตามบทบัญญัติที่ได้มี บัญญัติในศาสนาและสุกมต่าง ๆ ให้แก่บรรดานบี รวมถึงท่านนบี อิบรอฮีม عليه السلام ท่านนบีมูซา عليه السلام และท่านนบีอิซา عليه السلام จนกระทั่งพระองค์ทรงให้บัญญัติศาสนาต่าง ๆ เหล่านั้นสิ้นสุดลงด้วยบัญญัติศาสนาของเราะฮูต และนบีที่ดีที่สุด คือของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ พระองค์ทรงบัญชาแก่บรรดานบีที่มีความหนักแน่น และมั่นคงว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้มั่นคง ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้แก่พวกเจ้า อย่าทำลายและอย่าแตกแยกกันในเรื่องของศาสนา แต่มันเป็นเรื่องใหญ่และเป็นการลำบากแก่พวกมุขริกีน พวกกุฟฟารุ มักกะฮฺที่จะยึดถือปฏิบัติ เพราะเป็นการเรียกร้องไปสู่การเตาฮีด และพระองค์ทรงคัดเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์คือ ผู้ที่มีศรัทธาและมีความจงรักภักดีต่อพระองค์ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1244)

2.7.3 อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีนูหฺ عليه السلام ว่าท่านเป็นหนึ่งในบรรดา “อูลูล อฮมี” อันได้แก่ ท่านนบีนูหฺ عليه السلام ท่านนบีอิบรอฮีม عليه السلام ท่านนบีมูซา عليه السلام ท่านนบีอิซา عليه السلام และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ โดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّنَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ

﴿ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

﴿ ظ: 7 ﴾

ความว่า “และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาของพวกเขาจากบรรดานบีและจากเจ้า และจากนูหฺ และอิบรอฮีม และมูซา และอีซา อิบนุ มัรยัม และเราได้เอาคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา”

(อัลอะหฺซาบ: 7)

2.7.4 อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงคำวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ของท่านนบีนูหฺ عليه السلام และการตอบรับคฺออาอฺของท่าน ดังต่อไปนี้

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

﴿ ظ: 118 ﴾

ความว่า “คั้งนั้นขอพระองค์ทรงตัดสินระหว่างฉันกับพวกเขา
โดยยุติธรรมเถิด และทรงโปรดช่วยฉัน และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่
ร่วมกับฉันให้รอดพ้นด้วยเถิด”

(อัมชะรอฮ์: 118)

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ۝۱۰ ﴾

(10 : ๕)

ความว่า “เขาจึงวิงวอนขอต่อ อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้า
พระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ(ข้าพระองค์)ด้วย”

(อัลเกาะมัร: 10)

อายะฮ์ข้างต้นได้ชี้ให้เห็นถึงการที่ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้เรียกร้องไปสู่การเตาฮีดและ
การเผยแพร่สัจธรรมของเขา ไม่แต่เพียงเท่านั้นพวกเขายังกล่าวอีกว่า ท่านนบีนุหฺ ﷺ เป็นคนบ้า
และได้ขู่บังคับด้วยถ้อยคำที่หยาบโตน ท่านนบีนุหฺ ﷺ จึงร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาว่า พวกเขา
ได้พิชิตข้าพระองค์แล้ว ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย อบูฮัยยานกล่าวว่า “ท่าน
นบีนุหฺ ﷺ ได้วิงวอน ขอพรหลังจากสิ้นหวังในการเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอันเนื่องมาจากการ
ทำร้าย จนกระทั่งเขากล่าวว่าโอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่หมู่ชนของ
ข้าพระองค์ เพราะพวกเขาไม่รู้” (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1403)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَبًّا وَنَهَارًا ۝۵ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۝۶ ﴾

(6-5 : ๕)

ความว่า “เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้า
พระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืน

และกลางวัน (5) แต่การเรียกร็องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้
เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขานอกจากการหลบหนี(6)”

(นุหุ: 5-6)

4) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٦٦﴾ ﴾

(26: ๖) ๕

ความว่า “นุหุได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอ
พระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย เพราะพวกเขา
ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์”

(อัลมูมิnun: 26)

5) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٦٧﴾ ﴾

(26: ๕)

ความว่า “และนุหุได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอ
พระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ใน
แผ่นดินนี้เลย”

(นุหุ: 26)

6) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ

الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي

﴿ ٧٨ ﴾ سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿ ٧٩ ﴾

(79 -75 : ٤ ۱ ۛ

ความว่า “และโดยแน่นอนนุหุ ได้ร้องขอเราคั้งนั้นผู้ตอบสนองข้างประเสริฐเสียนี้กระไร (75) และเราได้ช่วยเขาและชุมชนของเขาให้พ้นจากทุกข์ภัยอันมหันต์ (76) และเราได้ให้ลูกหลานของเขา ยังคงมีชีวิตเหลืออยู่ (77) และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ (78) ความसानติจึงมีแด่ นุหุ ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย(79)”

(อัคศ็อฟฟาต: 75-79)

การที่ท่านนบีนุหุ ﷺ ได้ทำการวิงวอนขอจากอัลลอฮุ ﷻ นั้นได้รับการตอบรับจากอัลลอฮุ ﷻ ดังต่อไปนี้

- 1) อัลลอฮุ ﷻ ทรงประทานความปลอดภัยและความรอดพ้นให้กับท่านนบีนุหุ ﷺ และผู้ที่ศรัทธาต่อศาสนที่ท่านเชิญชวน นั่นคือรอดพ้นจากการถูกลงโทษให้จมน้ำ และปลอดภัยจากการถูกลงโทษของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
- 2) อัลลอฮุ ﷻ ทรงประทานให้ลูกหลานของท่านนบีนุหุ ﷺ ยังคงมีชีวิตเหลืออยู่ คือมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินหลังจากความพินาศของหมู่ชนของเขาด้วยการจมน้ำตาย ซึ่งท่านนบีนุหุ ﷺ ได้ขอคุดอูมาก่อนหน้านี้ ท่าน และผู้ที่อยู่กับท่านในเรือได้รอดพ้น ต่อมามนุษย์ได้สืบเชื้อสายมาจากลูกหลานทั้งสามของท่านคือ “ซาม ฮาม และยาฟิซ”
- 3) อัลลอฮุ ﷻ ทรงประกาศ เกียรติคุณแก่ ท่านนบีนุหุ ﷺ ให้กับ กลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ ได้ทราบเฉกเช่นที่ประชาชาติของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ชื่นชมคุณงามความดีของท่านที่ปรากฏในอัลกุรอาน และอัลลอฮุ ﷻ ทรงประทาน ความซานติ ให้กับท่านนบีนุหุ ﷺ ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย (Hassān Muhammad Husīn Zaghl, 2008: 46)

2.7.5 อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีนุหุ ﷺ เกี่ยวกับการอิหฺซาน(การทำความดี)ของท่าน โดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

- 1) อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا كَذَّبِكَ بِجَزَى الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ ٨٠ ﴾

(80 : ٤ ۛ

ความว่า “แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

(อัลศ็อฟฟาต: 80)

อรรรอซีย์ (al-Fakhr al-Rāziy, 1981: 26/145) ได้บรรยายอธิบายอายะฮ์นี้ว่า “ความหมายของอายะฮ์นี้คือ เมื่อเราได้อธิบายถึงคุณลักษณะที่ดีและความเป็นเอกลักษณ์ของท่านนบีนุหฺ ﷺ ถึงเกียรติของท่านอันสูงส่งจากการที่โลกนี้เต็มไปด้วยทายาทที่สืบเชื้อสายจากท่าน และจากการกล่าวถึงของคนทั่วโลกเกี่ยวกับการที่ท่านคือ ผู้กระทำความดีเพราะท่านเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ศรัทธา ความหมายในที่นี้คือการชี้ให้เห็นถึงตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่และมีเกียรติจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ และจงรักภักดีต่อพระองค์”

2.7.6 อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงหน้าที่ของท่านนบีนุหฺ ﷺ ในการทำงานอะฮฺซุลประชาชาติของท่านสู่หนทางที่ถูกต้องโดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

1) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي

إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَنْقُونَ ﴿٢٣﴾

(23 : ٢)

ความว่า “และเป็นที่แน่นอนยิ่งเราได้ส่งนูหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพภักดี อัลลอฮฺเถิดสำหรับพวกท่านนั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์) หรือ”

(อัลมูมิญูน: 23)

อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพื่อ เป็นการปลอบใจแก่ท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ ในการทำหน้าที่อะฮฺซุลประชาชาติของท่าน อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีนุหฺ ﷺ เพื่อให้ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ยึดถือ

เป็นแบบอย่างในความอดทนของเขา และเพื่อให้เป็นที่ทราบกันว่า บรรดานบีก่อนจากเขานั้น ได้ถูกปฏิบัติมาก่อนแล้ว (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 824)

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ ﴾

(25: 25)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนู หูไปยังกลุ่มชนของเขา (โดยกล่าวว่า) “แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่านแล้ว”

(ฮุด: 25)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ ﴾

(13: 13)

ความว่า “พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติแก่นูหุ และที่เราได้วะฮยูแก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญญัติแก่อิบรอฮีม และมูซา และอีซาว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตั้งภาคีที่เจ้าเรียกร้อง เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮ์ทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์ผู้ที่คืนหน้าสู่พระองค์”

(อัมรฺ: 13)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงกำหนดบัญญัติศาสนาที่สะดวกง่ายดายแก่ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เสมือนกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่บรรดา เราะสูลและบรรดานบีที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นบรรดานบีที่ได้รับเกียรตินี้ เช่น ท่านนบี นูหฺ ﷺ ท่านนบี อิบรอฮีม ﷺ ท่านนบี มูซา ﷺ และท่านนบีอีซา ﷺ และได้บัญญัติศาสนาและสุกมต่าง ๆ ให้แก่บรรดานบีเหล่านั้น จนกระทั่งพระองค์ทรงให้บัญญัติศาสนาต่าง ๆ เหล่านั้นสิ้นสุดลงด้วยบัญญัติศาสนาของเราะสูล และนบีที่ดีที่สุด คือของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ พระองค์ทรงบัญชาแก่บรรดานบีว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้มั่นคง ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้แก่พวกเจ้า อย่าทำลายและอย่าแตกแยกกันในเรื่องของศาสนา แต่มันเป็นเรื่องใหญ่และเป็นการลำบากแก่พวกมุชริกีน พวกกุฟฟารุ มักกะฮฺที่จะยึดถือปฏิบัติเพราะเป็นการเรียกร้องไปสู่การเตาฮีด และพระองค์ทรงคัดเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์คือผู้ที่มีศรัทธาและมีความจงรักภักดีต่อพระองค์ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1244)

2.7.7 การกล่าวถึงท่านนบี นูหฺ ﷺ และการเผชิญระหว่างท่านกับ บกลุ่มชนของท่าน ดังอายะฮฺอัลกุรอานต่อไปนี้

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۗ ﴿٥﴾

(5 :) □

ความว่า “(เพราะ) ก่อนหน้าพวกเขาเหล่านั้น หมู่ชนของนูหฺ และพลพรรคต่าง ๆ หลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว และทุก ๆ ประชาชาติได้ตั้งใจที่จะทำลายล้าง เราะสูล ของพวกเขาและได้เถียงด้วยความเท็จ เพื่อที่จะลบล้างความจริงให้สูญสิ้นไป ดังนั้นข้าจึงได้ลงโทษพวกเขาแล้วเป็นอย่างไร บ้างการลงโทษของข้า”

(ทอฟิร: 5)

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ يَنْبُوحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴾

(116: ظه: ๕)

ความว่า “พวกเขากล่าววว่า โอ้นูหฺ หากท่านไม่หยุดคั้ง แน่แน่นอน ท่านจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขว้างด้วยก้อนหิน”

(อิซหุอะรออฺ: 116)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴾

(9: ๕)

ความว่า “ก่อนหน้าพวกเขา นั้น หมู่ชนของนูหฺ ได้ปฏิเสธ พวกเขา ได้ปฏิเสธบ่าวของเราโดยกล่าวว่าเขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกขู่ บังคับ”

(อัลเกาะมัร: 9)

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَوْمِ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى ﴾

(52: ๕)

ความว่า “และหมู่ชนของนูหฺก่อนหน้านี้ แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ อธรรมยิ่ง และเป็นผู้ละเมิดยิ่ง”

(อันนัจม: 52)

5) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالُوا يَنْتُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأِنَّا بِمَا تَعْدُنَا

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

(32 : 32)

ความว่า “พวกเขา กล่าวว่า “โอ้ นูหฺเอ๋ย แน่ นอน ท่าน ได้ ได้ เถียง
ของเรามาก เรื่อง ชื่น คัง นั้น จง นำ มา ให้ เรา เกิด สิ่ง ที่ สัจ จุญ กับ เรา
ไว้ ถ้า ท่าน อยู่ ใน หมู่ ผู้ สัจ จุญ จริง ”

(สูต: 32)

6) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ

مَقَامِي وَتَذَكِّرِي بَيِّنَاتٍ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ

وَشُرَكَاءَكُمُ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا

نُنْظِرُونَ ﴿٧١﴾

(71 :)

ความว่า “และ เจ้า จง อ่าน ให้ พวกเขา ฟัง ถึง เรื่อง ราว ของ นบีนูหฺ
เมื่อ เขา (นูหฺ) กล่าว แก่ ประชาชาติ ของ เขา ว่า “โอ้ หมู่ ชน ของ ฉัน
หาก ว่า การ พัก อยู่ ของ ฉัน และ การ ตัด ก เตือน ของ ฉัน ด้วย โองการ
ทั้ง หลาย ของ อัลลอฮ์ เป็น เรื่อง ใหญ่ แก่ พวก ท่าน แล้ว คัง นั้น ฉัน ขอ
มอบหมาย แก่ อัลลอฮ์ เท่า นั้น พวก ท่าน จง ร่วม กัน วาง แผน ของ
พวก ท่าน พร้อมกับ บรรดา ภา คี ของ พวก ท่าน เกิด แล้ว ย่า ให้ แผน
ของ พวก ท่าน เป็น ที่ ปิด บัง แก่ พวก ทำ น แล้ว จง ดำ เนิน การ ต่อ หน้า
ท่าน ที่ และ ย่า ได้ ลัง เผลย ”

(ยูनुศ: 71)

อุละมาอ์บางท่าน กล่าวว่า การที่ท่าน นบีฮุ ﷺ ประกาศออกไป ว่า พวกท่านจงดำเนินตามแผนร้ายของท่านทันที อย่าได้ล่าช้าแม้แต่ขณะหนึ่ง เป็นการไม่ไยดีต่อภาระทำของประชาชาติของท่าน พร้อมกับมีความมั่นใจต่ออัลลอฮ์ และสัญญาของพระองค์ที่จะให้ความคุ้มครอง ต่อท่าน(สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 500)

2.7.8 อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงทำลายล้างหมู่ชนของท่านนบีฮุ ﷺ อย่างย่อยยับอันเนื่องมาจากความดีร้ายของพวกเขาและการปฏิเสธการตะอูฮะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ ที่ได้ทำการตะอูฮะฮ์พวกเขาเป็นเวลา 950 ปี

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝۱۰ ﴾

(10 : ๕)

ความว่า “เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ(ข้าพระองค์) ด้วย”

คัดลอก: 10)

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝۲۶ ﴾

(26 : ๕)

ความว่า “และนุหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ๑๐ พระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย”

(นุหฺ: 26)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَجَعَلْنَاهُ وَآهْلَهُ،

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

﴿ 76 : 5 6 ﴾

ความว่า “และจงรำลึก ถึงเรื่องราวของนูหฺ เมื่อเขาได้ร้องเรียน
(ต่ออัลลอฮ์) ก่อนหน้านี้ แล้วเราได้ตอบรับการร้องเรียกแก่เขา
และเราได้ช่วยให้เขาและพรรคพวกของเขา รอดพ้นจากความ
ทุกข์ระทมอันใหญ่หลวง”

 (อัลอัมบิยาฮฺ: 76)

อายะฮฺข้างต้นชี้ให้เห็นว่า อัลลอฮ์ ﷻ ทรงส่งท่านนบีนูหฺ ﷺ เพื่อทำการคาะอูละฮฺ
กลุ่มชนของท่าน แต่ด้วยความดีอริ้น ปฏิเสธศรัทธา พระองค์จึงทรงตอบรับค้ออาฮฺของท่านและทรง
ลงโทษพวกเขามิให้พวกเขาหลงเหลืออยู่บนแผ่นดิน